

نۆقلیت
کچەى خوینەر

نۆقلیت
کچەى خویئەر

نیهاد جامی

وشە

دەزگایەکی رۆژنامەوانی سەرپەخۆیە

له بلاوگراوه کانی

وشه

دهزگایه کی روژنامه وانی سر به خویه
کتیبي ژماره نو

- ناوی کتیب: کچه ی خوینەر
- نووسەر: نیهاد جامی
- بابەت: نوڤلیت
- نه خشه سازی: ئاراس ئە کرەم
- چاپ: یه که م – هه ولپر، ۲۰۱۹
- تیراژ: ۷۵۰ دانە
- نرخ: دینار
- چاپخانه: چاپخانه ی روژمه لات
- له به رپوه به رایه تیی گشتیی کتیبخانه گشتیی کانی هه ریمی
کوردستان ژماره ی سپاردنی ( ) سالی ۲۰۱۸ ی پین
دراوه

ئەو ڕۆك وەك كاری هونەری وایە، هونەرماندێكی
شیۆهكار گەر توانای گواستنهوهی بینینی
فوتۆگرافیانەى بههیز بێت، ئیدی تابلۆ گەرەكانی
سەرئەو هەمووان پادەكێشیت و بە نرخی خەیاڵی
دەفرۆشرین، واز لەو بێنە لە مالهكانمان هێشتا
فێری ئەو نەبووین تابلۆی شیۆهكاری بكرین و
دیوارهكانمانی پێ برێژین، من باسم لە مالى
بەرپرسی حزبەكان، ئەو سیاسییانەیه كه له پر

بوون به وه زير و په رله مانتار و سه روکی ريکخراوی
تويژيکی کومه لگه .

رهنگه ئاسان نه بيت له و نازاوه يه بازار
هونه رهنديک به کاری هونه ري دهر بکه ويټ، مه گهر
که سيک له پر له ژيانی خوئی بيزار بيت، پوسته ريک
له چايخانه ي نووسه ران، له هه وشي زانکو بلاو
بکاته وه که هه فته ي داهاتوو پيشانگه يه کی
شيوه کاری ده کاته وه بو رسواکردنی ده سه لاتداران .

ئو دهمه ده بيت ناره زووکردن له مهرگ .. وهک دوا
تابلوی خوئی سه ير بکات، چونکه هه ر وه زير و
سه رکرده يه که له تابلویه ک بکريته مروقی ئو وديوی
قات و پيپاته که ي، که شه وان له ته له فزيون و
پيپان راهاتووین، بو نمونه سه رکرده ي حزبيکی
ئيسلامی دوعا بخويټ له چوار ژنه که ي
يه کيکیان ته لاق بدات، تا بتوانی له يلا سه باحی
بيژره بکات به هاوسه ري خوئی، ياخو سه روکی
ده ولت له فروکه يه کی تايبه تدا بيت، ته نيا خوئی
و فروکه وانه که بن .. له ته ک چوار کچی ناسکی
کارمه ندي فروکه که .. کورسييه کانيشی کارتونی

دۆلاری بلۆك بېت، بۆ ئەوہی بیباتە بانکیککی
ولاتیکی ئەورویپی .

رەنگە ئەو شیۆهکاره ژنه وهزیریک بیته
تابلویهکی که هوسه ره که ی پیی بلیت «تۆ که
نهتوانیت ژهمیک نان له گه ل من بخویت، چۆن
له وهزارهت ئیمزا له سه ر پرۆپۆزه لی یه کسانی ژن
و پیاو ده کهیت» رهنگه پیشانگایه کی شیوه کاری
له و شیۆه یه دهنگدانه وه یه کی گه وره ی بیته،
ته له قزیۆنی ئۆپۆزسیۆن و ئەوانه ی به ئەهلی
دهرکه وتوون، راپۆرت و بهرنامه ی تایبه تی له باره وه
دروست بکه ن، به لام ئاخۆ بهر له سورانه وه ی سال،
هونه رمه نده که به رهوداویکی هاتووچۆ نامریت؟
رهوداویک که به رپرسیانی ئەم ولاته دهستیکی
بالایان هیه له و سیناریۆ دروستکراوانه دا .

ئیسته ئەو ژنه ی رۆمانیککی خه یالی نووسیوه که
په رده له روه ی رۆشنبیران هه لده داته وه، چۆن
خه ریکی فریوودان و سیکسکردن، ده بیته ئەو
ژیانی چۆن بیته؟ ئاخۆ جاریکیتر ده توانیت به
ئزادی خۆی له شه قام پیاسه بکات، به تایبهت

ئەو دووهم پوژى له سهریه که پیکراوی خانمان خۆپیشاندان پیک دهخه، گوايه ئەو کتیبه بهر له هه موو که سیک سووکایه تیه به ژنانی سهر به رزی ئەم ولاته، بۆیه ئیسته شه قامه کان جمه یان دیت له دهنگی ئەو ژنانه ی که به دادگه بیکردنی نووسه ریک ناوهستن، هینده ی داوای حوکمی له سیداره دانیشی ده که ن.

پیده چیت ئەو کتیبه سهره تیه که بیت بو هه لدانه وه ی نهینی شهوانی سیاسیه کانیش، ههروهک مه نازی مه لا عه ریز.. ئەو ژنه ی سه روکی پیکراوی خانمان له دیداری که نالیکى ته له فزیونی دوینى شه و باسی کردوه «هه ر هینده ماوه بی ئابروویه ک سبه ینى کتیبیک له سه ر تیکۆشه ران و شۆرشگێرانی ولاتیش بنووسیت».

ئەو لیدوانه له بۆمبیک ده چیت که داوای کوشتنی که سیکه، بهر له وه ی کتیبی دووه می بنووسیت، ئەوه ترسیکی ئەو سیاسیه یانه یه که ئابرووی ژیانى شه وانیا ن بچیت، مه ناز که پیده چیت خوی ده ستيکی له م چيروکه نهینه دا هه بیت، که سیک

دۆسیه‌ی سیاسییه‌کان و ئه‌و پیکه‌وه هه‌لبداته‌وه، به‌تایبه‌ت که ئه‌و له‌په‌ر له‌ فه‌رمانبه‌ریکی ژووری مه‌له‌فاتیی سهرۆکایه‌تی شاره‌وانییه‌وه، که‌س نه‌یزانی چۆن تا سال ده‌سورایه‌وه .. زه‌وی و خانووی و ئۆتۆمۆبیلی وه‌رگرت، به‌ په‌ی موقه‌ده‌میش خانه‌نشین کرا.. تا کاری پیکه‌راوه‌یی ئه‌نجام بدات، که حزب ئه‌و پیکه‌راوه‌ی به‌ بودجه‌یه‌کی کراوه بو‌کرده‌وه .

که‌س نه‌یده‌زانی نووسه‌ری پۆمانه‌که له‌ چ شوینیکی ئه‌و ولاته‌ خۆی شار دووه‌ته‌وه، ته‌نانه‌ت که‌س په‌وه‌ساریشی نه‌بینیوو، جگه‌ له‌ مه‌حموودی قادری نه‌بیته‌ له‌ سه‌ره‌لدانی ئه‌و کیشه‌یه‌ له‌ناو خۆپیشاندهران گوتی «خانمانی دژ به‌ ناشیرینی سوپاس بو‌یه‌کده‌نگی یه‌کسانیتان، دیاره‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌و کتێبه‌ به‌ناوی من نووسراون، له‌ میشکی هاوولاتییه‌کی نه‌خۆشه‌وه تۆمار کراون» .

قادری بو‌ ئه‌وه‌ی خۆی وه‌ک شاعیریکی ئازادخوواز وه‌سف بکات، داوای به‌زه‌یی ئه‌وانی کرد که پێویسته به‌هه‌مووان ئه‌و نووسه‌ره‌ بدۆزینه‌وه و

بيخهينه نه خوشخانهى دەر وونيه وه، تا چاره سهرى دەر وونى بۆ بکريت، بتوانيت وهک ئيوه ئازادى پاسته قينهى خوى بدوزيته وه .

قادرى له دريژهى قسه كانيدا باسى له وهش کرد له ژيانيدا ئه و خانمهى يه کجار بينيو وه، ئه ویش جاريک هاتو وه دوو پرسىارى رۆژنامه وانى ليکردو وه له بارهى جياوازييه ئه ده بيه كانى نيوان دادايزم و سرياليزم .

ئه وانه سه ره تاي ئه و بىرۆکه يه يه بۆ من، تا بتوانم فيلمىكى دىکۆمىنتارى له سه ر پوودا وه کان دروست بکه م، به لام به يئ بوونى نووسه رى کتبه که کاره که م پى دروست نه ده کرا، بۆ دۆزينه وهى نووسه رى کتبه که ده بوو پاسته وخۆ بانگه شه بۆ فيلمه که بکه م، تا ئه گه ر که سيک هه وال و سۆراخى ئه وى زانى، بمگه يه نيته لاي نووسه ره که . به لام ماوه يه کى زۆر تيده په رى و هيچ شتي کم له هه والى ئه و نه ده زانى، بيئوميديش ده بووم له پرۆژه هونه رييه که م، تا که شت که ئه نجامم دابوو تۆمارى قيديووى خو پيشانده ران بوو، له گه ل

لیدوانی ئەو نووسەر و هونەرماندانە‌ی له پۆمانە‌که‌دا ناویان هاتبوو، به‌لام به‌بێ بوونی پۆماننووسە‌که‌، فیلمە‌که‌ی من ناتە‌واو دەرده‌چوو.

خەریک بووم دەستم له‌ کارە‌که‌ هە‌ڵدە‌گرت، خۆپیشاندان و دیدارە‌کانم وه‌ک ئە‌رشیف دە‌پاراست، که‌وتمه‌ بیرکردنه‌وه‌ له‌ فیلمی‌کی تر له‌ باره‌ی ژن و کتیب، که‌ به‌هیچ جۆری‌ک نه‌چمه‌وه‌ سه‌ر ئە‌و کاره‌ی پیشتر، بۆیه‌ پۆژانه‌ چە‌ندان کاتژمێ‌ر له‌ کتیبخانه‌ی گشتی ده‌گه‌رامه‌وه‌ سه‌ر ئە‌و کتیبانه‌ی که‌ ژن نووسی‌بووی، به‌شی هه‌ره‌ زۆریان شیعر بوون، به‌ده‌گه‌ن چیرۆک و پۆمان یا لیکۆلینه‌وه‌ ده‌که‌وته‌ به‌رده‌ستم، ئە‌و سه‌رنجانه‌ی هه‌م‌بوو له‌ هۆلی کتیبخانه‌که‌ تۆمارم ده‌کرد، کچیک له‌ به‌رامبه‌رم دانیشتبوو، هه‌لبه‌ت درێژی می‌زه‌کان به‌ پانایی هۆله‌که‌ بوو.. ئە‌وه‌ی تیگه‌یستم ته‌نیا ئە‌وه‌بوو خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی کتیبی «ژن و سیکس» بوو.

کچیک ته‌مه‌نی له‌وه‌ ده‌چوو سی سال ببیت، به‌لام شیوه‌ی له‌و کچانه‌ نه‌ده‌چوو که‌ به‌دوای زانیاری

سیکسه وه بن، چونکه کراسیکی سهوزی توخی له بهردابوو، دواتر زانیم ته نوره یه کی کلوشی ره شی تا سهر پیلاره کانی له پییه، له چکیکی پرته قالی قژی داپوشیوو، ئه گهر بهرگی کتیبه کهیم نه بینیا به پروام وابوو خه ریکی خویندنه وهی «شهوی ئیسراو میعراج» بییت، یاخو کتیبی «چیروکی پیغه مبه ران» بخوینیتته وه، ههستی ده کرد به دهم تو مارکردنی سه رجه کانم.. نیگام ده چیتته سهر ئه و، کاتییک منیش سهرم ده خسته سهر کاغه زه کان، ئه ویش لیم ورد ده بووه وه، تا له یهک ساتدا هه ردوو کمان چاومان که وته سهر یهک، ئه و خه نده یه کی کرد و منیش به کۆلیک ته ریقیبونه وه که وتمه پیکه نین.

به پیکه نینه وه سهری داگرت، کتیبه که ی خسته ناو جانتا که ی، کتیبیکی تری به ده سته وه بوو، ئاگام لیبوو برديه وه بو فه رمانبه ری کتیبخانه که، کاتییک ئاوری له من دایه وه، من له وی نه مابووم.. له بهر ده رگا که ئه وم بینی که ئاورم لی ده داته وه.

خۆم کرد به باخه بچکۆله که ی به رده می کتیبخانه که دا، ئه ویش وای ده رخست له ژیر سیبه ری

درهختیک دەوستت چاودیڤری هاتن پیاسه که دهکات.. نه دهکرا لئی نه پۆمه پیشه وه، له کاتیکیدا هیچ هۆکاریکیش نه بوو بۆ قسه کردن، به لام دهکرا بیانویه که بدۆزمه وه تا شتیکی له گه ل بلیم، پیک ئه وه م کرد که له وساته خیرایه به میشکما هات.

من ده رهینه ری فیلمم، خه ریکی فیلمیکی به لگه نامه ییم له سه ر ژن و کتیب، ئه وه ی تیبینی ده که م زۆربه ی ژنه کان خه ریکی نووسینی شیعرن، که چی کتیبه که ی به رده ستی تۆ سه رنجی پراکیشام که پیم وابوو تۆ کتیبی «یارانی ئه شکه وت» بخوینیته وه، ئه و به ده م خه نده یه که وه باسی له وه کرد، بۆ ئه و سه یره هونه رمه ندیک ئاوا به هۆی پۆشاکه وه حوکم له سه ر ئاستی خویندنه وه بدات.

سه ره تابه کمان دۆزییه وه بۆ قسه کردن، که پینگه کانی دوا ی ئه وه په کم ناکه ویّت، چونکه ئیسته ده توانم له کافتریای ئه و به ری شه قامه که به بیانوی قاوه یه که وه له گه لی دابنیشم، وه ک ئه وه ی هه ستی به پلانه که ی من کردبیت، نه یه یشت ده م بکه مه وه، وتی «ببووره ئه وه پاسه که هات.. ده بیّت من

برۆم» ئه وهی وت و ئیدی له بهرچاوم ون بوو.

رۆیشتنی کچهی ناو کتیبخانه که، نهک ته نیا پلانی ئه و فیلمه یشی لئ تیکدام، به لکو ناچاری کردم بیر له پرۆژهی سییه م بکه مه وه، که سیک ههستی به نیازه کانی من بکرایه، دهیووت «تۆ و فیلم دروستکردنیان نه وتوو، ته نیا قسه ت هیه، ناتوانی فیلم دروست بکهیت» راستییه که ی خۆشم هه ندیکجار گومانم له توانای خۆم ده کرد، که چی دهنگیک له ناخمه وه، پپی دهگۆتم توانای دروستکردنی فیلمیکی گرنگم هیه، به لام ئه و دهنگه کئ بوو ئاوا هیزی پیده به خسیم؟ له ناخی خۆم بوو یا که سیک بوو وهک تارمایی به سه رمه وه بوو؟ خۆیشم نه مده زانی ئه وه دهنگی کییه، راستیتان دهویت دهنگه که هینده به من نامۆ بوو، هه رگیز خاوه نی دهنگه که پروخساریکی نه بوو بۆ ناسینه وه.

ئیسته ئه وهی بۆ من گرنگه بیرکردنه وه یه له سییه م فیلم، تکایه شوخیم له گه ل مه که، مه لئ دوو فیلمه که ی ترت زۆر جوان ته واو کرد، جا تۆره ی

سېيەمە . پېش ئوۋەى باس لە فىلمى سېيەم بكام، خەيالەم دەرواتە سەر فىلمىك كە لە ناوہ پراستی ھەشتاكانى سەدەى بىستەم بىنيوومە، ھەلە نەبم فىلمەكە ئەكتەرى سەرەكى ژنە ئەكتەر ئورنىلا موتى بوو، فىلمەكەيش بەناوى «سئ چىرۆك لە ئىتالىا» بوو، سىنارىيۆى فىلمەكە برىتى بوو لە سئ كورته فىلم، ھەر فىلمىك پئوۋەندى بە فىلمى ترەوہ نەبوو، بەلام لە كۆتاييدا پووداويك دروست دەبوو، ھەموو ئەكتەرەكانى ھەرسئ فىلمەكەى كۆ دەكردەوہ .

دەى منىش دەتوانم ھەمان شت بكام، فىلمى سېيەم كۆكردەوہى ھەردوو فىلمەكەى تر بىت، بە واتاى دوو كارەكتەرى سەرەكى ھەبىت، يەكەمىان نووسەرى پۆمانەكەيە، ئەويتريش كچەى لەناو كتېبخانە گشتىيەكە كتېبى «ژن وسىكس» دەخوئندەوہ، ھەرچەندە ھەردوو كارەكتەرەكە تا ئىستە وىن، يەكەمىان ناوى لەسەر بەرگى پۆمانەكەى نووسراوہ، ئەويتريش خۆى كرد بە پاسەكەدا و وىن بوو .

هه نديک جار پيويسته بي شهرم بيت، ده بوو به دوايدا بچوومايه بو ناو پاسه که، به ئاساني ده سته برداري نه بوومايه، ئيسته تا که ريگايه که له بهرده مي مندا بيت، ته نيا ئه وه يه روظانه له کتبخانه دابنیشم، به لکو ريکوتی ئه و بکه م، به دلنيایي ئه مجاره بيت به ئاساني ده سته برداري نابم، به لام ئه وانه شتيک نين، ئه وه سي ههفته ي ته و او تيپه پيووه به سهر دوا بينيني، له وه ده چيت له و کچانه بيت سالي جاريک سهرداني کتبخانه بکات و خویندنه وه ي کتبخانيک تا ساليک باسي بکاته وه .

له بهرده رگاي کتبخانه که وه ستاوم، بيست و يه ک پوژ بهر له ئيسته ئه و لي ره بوو، پلانه که م بير ديته وه که نه متواني به بيانوي قاوه خواردنه وه يه ک دابنیشين، با شتر وايه قاوه که م به ته نيا بخومه وه، په نگه هيمن بيم و بتوانم با شتر به دواي ريگا چاره يه کدا بگه پيم .

هه مان بيروکه له تيپه پين و په پينه وه به شه قامدا، ژنه روماننوسه که م بير دي نيته وه، ئه و

له پیشه‌کی رۆمانه‌که‌دا، نووسیویه‌تی «کتیپیک» له چاپخانه دهرده‌چیت و له‌سه‌ر شوسته‌کان دانه‌نریت، ئیدی شه‌قام له نووسه‌ره‌که‌ی قه‌ده‌غه ده‌کریت» خه‌یالم بۆ ئه‌و وینه‌یه ده‌چیت، ده‌بینم گه‌یشتوومه‌ته به‌رده‌رگای قاوه‌خانه‌که، ده‌ستم ناوه به دهرگا‌که‌وه تا لێی بچمه ژووره‌وه. قاوه‌خانه‌یه‌کی بچکۆله پینچ میزی خری تیدا‌یه، دوو خانم شوینه‌که به‌پێوه ده‌به‌ن، به دم خه‌نده‌وه قاوه له‌سه‌ر میزه‌کان دانه‌نین، له‌وه ناچیت میزیکی به‌تال هه‌بیت، له سووچه‌که‌دا که میزی پینجه‌می لێیه، ده‌ستیک ئاماژه‌م بۆ ده‌کات که بچم له‌وی دابنیشم، به‌هۆی رووناکی کزی قاوه‌خانه‌که‌وه، باش ناتوانم سیمای بینم، که‌چی وای دهرده‌خه‌م ده‌یناسم و خه‌نده‌یه‌کی دروستکراو ده‌خه‌مه‌ سه‌ر لێوم، بی هیچ ته‌ماشاکردنیک به‌ده‌م سلأوه‌وه له کورسیه‌که‌ی به‌رانبه‌ری دانه‌نیشم، ئیسته که ده‌توانم باشتر بینم و سه‌ریه‌رز بکه‌مه‌وه، ئه‌ویوو کچه له‌چکه‌سه‌ره‌که‌ی کتیپی «ژن و سیکس» ی ده‌خوینده‌وه. هینده‌ی نه‌مابوو له‌ خویشیا بال بگرم و بفرم، له‌ گه‌نجیکی هه‌رزه‌کار ده‌چووم که

یہ کہ مجار بیت کچیک لہ گہ لی بجیتہ کافتیریا،
 ہہ لسامہ وہ دەستم بۆ تہ وقہ کردن دریژ کرد، لی
 پروانیم و بی ئہ وہی ہہ ستیتہ وہ، گوتی «کچیک
 کتیبی یارانئ ئہ شکہ وت بخوینیتہ وہ تہ وقہ
 دە کات؟»

کچیک کتیبی ژن و سیس بخوینیتہ وہ ... بیوورہ
 مہ بہ ستہ کہ م بہ ہہ لہ و ہرمہ گرہ، سی پەنجہ ی
 بۆ تہ وقہ کردن خستہ ناو دەستم، و ہک ئہ وہی
 بترسیت ون بیت دانیشتمہ وہ، بانگی فنجانیک
 قاوہی ئیسپرئیسوی بۆ کردم. بیدہ نگیہ ک
 ہہ ردووکمانی داگیر کرد، و ہک ئہ وہی نہ زانین لہ
 کوپوہ دەست پی بکہین، دەستیک بہ فنجانیکہ وہ
 کہ وتہ نیوانمان، کچی کافتیریا کہہ فنجانہ کہی
 خستہ بہ ردہ مم، لہ گہ ل پەرداخیکی پلاستیک
 کہ تا نیوہی ئاوی تیکرابوو، ژیری فنجانہ کہیش
 نوقلیکی لہ سہر بوو.

ئہ وہ بیانوویہ کی باش بوو بۆ شکاندنی بیدہ نگی،
 نوقلہ کہ م بۆ ئہ و پاگرت وتم «من پراہاتووم ہەر
 بہ تالی بیخۆمہ وہ» ئیمہ ش نوقلہ کہہ دەخوین

تا وهک تو که میک شیرین بین. پیکه نینیک
هر دوو کمانی داگیر کرد، هه ولماندا دهنگمان
دهر نه چیت، ده بوو هه رچونیک بیت ئه و پیکه نینه
خنکاوه به باسیکی تر بگورم.

سئ ههفتهی ته واوه له کتبخانه که چاوه پریم
دهریکه ویت.. هیوادارم قسه کانم به لاریدا نه تبات،
من خه ریکی فیلمیکی دیکومینتاریم.. ده کریت
به شیکیان له سه ر ئه و بابه تهی تو بیت که شیعر
ناخوینیته وه و به لای کتیبی گپرانه وه و باسی
فیکریدا ده پویت، به شه کهی تریشی له باره ی
نووسه ری کتیبی ژن و سیکسه .

هیمنیه ک که وته سه ر پووخساری، چاوه کانی
له سه ر کاغه زی نوقله که هه لگرت، بو تاویک لیم
پاما، جا نووسه ری ئه و کتیبه ت ده ست ده که ویت؟
نا بیه یوا بوومه له ناسینی. که چی بو تاویک به
پرسیاریک رایگرتم، پرساریک هه رگیز من بیرم
لیتی نه کرد بووه وه:

باشه هه مووان به دوا ی ئه و ژنه دا ده گه رین، تو ش

ده ته ویت بیکهیت به پالہ وانی فیلمه کت، تا بیناسن و به کوشتنی بدهیت؟ به پاستی من زور ساویلکانه سهیری ئه و بابه ته م کردبوو. کئی ده لیت تو له لایهن ریخراوی خانمان را نه سپیدراویت تا ئه و ژنه بدوزیته وه؟ بیووره که وا ده لیم، به لام خویندنه وهی کتیبیک بو من مانای وا نییه بیم به پالہ وانی فیلمیک، بیرت نه چیت دهرکه وتنی من له سهر شاشه، قسه کردن له کتیبیک له باره ی ژن و سیکس، واته تیارکردنم بو فه لاقه کردن و کوشتن.

نه مده زانی چون سهر میزه که جیبیلم.. هینده ته ریق بیوومه وه، چاوم ده گیرا که مه ودای میزه که و دهرگا که چهنده، تا بیانوو یه ک بو پویشتن بدوزمه وه، هه موو گیانم شه لالی ئاره قکردن بوو، له پر به ئاگا هاتمه وه، که چندان مانگه به هوی ئه و فیلمه وه ژیانم له خوم تیکداوه، ئیسته هه رچونیک بیت ده بیت بگه مه ئه نجامیک، به دوا ی بیروکه ی هونه ری ده گه پام، له پر وا هاته می شکم پلانی دهرهینانه که م بگورم، ئیسته به و بلیم

فیلمہ کہ چوں دروست دہ کہم .

دہ کریت تۆ له سہر کورسییہ ک بیت پشتت
له کادیر بیت، چاوه کانی به شیوہیہ کی سہیر
کرانہ وہ، برۆکانی بہرز بوونہ وہ «کادیر چییہ؟»
بیوورہ مہ بہ ستم شاشہی کامیرایہ، کہ چی وہک
ئہ وہی ئہ و پیویستی بہ تیگہ یشتن بیت له
ہہ موو وردہ کارییہ کی کارہ کہم، پرسی «ئہی ژنہ
پۆماننووسہ کہ چی لی دہ کہیت؟ خو ئہ وت بۆ
نادۆزرتہ وہ؟»

بہ دواى ئہ و پرسیارہ ہہ ستم کرد ئہ و رازیہ بییت
بہ پالہوانی فیلمہ کہم، بہ لام ئہ وہی بۆ من سہیر
بوو پالہوانیک پووخساری دہرنہ کہ ویت بۆ رازیہ
کاریکی وا ئہ انجام بدات؟ ئہ و وہک دہستی ژنیک
نیشان دہدہم کہ کتیبہ کہی دہنوسیت، دواتر
کتیبہ کہی بہ تہنیشٹ فنجانیک قاوہ و مؤمیکی کز
دہخہ مہ پوو.. کہ سیکیتر قسہ بکات، پووخساری
لہ ناو تاریکی ون بیت و نہ ناسریتہ وہ، گہر تۆ
کارہ کہم لہ گہل بکہیت ئہ وانہ خہمی منن، دہزانم
چوں چارہ سہری دہ کہم .

تاوئیکی تر بیدهنگیهک داگیری کردینهوه،
 فنجانهکهی بهردهمم بهتال بیوو، فنجانهکهی
 پاکیشایه پیش خوئی «دهلئی چی فنجانیکت بو
 بگرمهوه؟» ئیسته نا کاتئیکی تر، ئیسته تهنیا
 بهلینم بدهرئ، کارهکه م لهگه لدا ئه نجام بدهیت.

ئه و کارهی تو دهستت داوهتئ، چهنده بهگرنگی
 دهزانم.. هیندهش کارئیکی پر مهترسییه، تهنانهت
 خوشت رووبهرووی سه رکئیشی دهکه یتهوه، جگه
 لهوه پیویسته له دارشتنی پلانی کارهکه بهیهکهوه
 بینوسینهوه، گهر تو لهوه دا کئیشه یهکت نه بیئت،
 من ناتوانم کارئیک بکه م که له سه رکه وتنی دلنیا
 نه بم.

ئه وه یه که مجاره که سئیک بیهوئیت سکیچی کارئیکی
 دیکومینتاری لهگه ل من بنوسیتتهوه، بهلام
 له راستیدا پازیوووم، چونکه ههستم دهکرد
 کارهکه بهو شیویه توانای ئه وهی هیه بهرهو
 ئاراسته یهکی درامی هه لکشیت، بهتاییهت که
 دهمويست له پال دیکومینتهکان هیلئیکی درامیشی
 تیدا دروست بکه م. ههردوولامان له سه ر ئه وه

رێککه وتین ههفتهی داها توو له کتیبخانهی گشتی
یه کتر ببینین، گفتوگۆی سیناریۆکه بکهین.

ههفتهیه کم له بهردهمدا بوو تا بتوانم هه موو
گۆرانکارییه کان له سکێجی کاره که ئه نجام
بدهم، دوو ژن له فیلمه که ده بن به کاره کتر،
یه ککیان نووسه ری کتیبه که یه، ئه ویتیش
خوینه ری کتیبه که یه، کتیبی نه ئینییه کان، سزای
نووسین و خویندنه وهی مه رگه . له و ساته گه ر
تۆ خوینه ری پۆمان و بینه ری فیلم بیت، زۆر به
ئاسانی فیلمه که م به ره و لای خۆی پاتده کیشیت،
له و ساته نووسینه کانی لۆرانس و ئه و چه ند
فیلمه سینه ماییه ت دینیتته وه یاد که له باره ی
مارکیز دی ساد دروست کراون، به تاییه ت فیلمی
«په ره مووچه کان» که چۆن سزای خویندنه وه ی
کتیبیک مه رگه و نووسه ره که یشی پووبه رووی
ئه شکه نجه و زیندان ده بیته وه . له کاتیکدا هه موو
ئه وانه ی له کتیبه که دا هه ن قه شه کانی کلێسا
خۆیشیان پیاده ی ده که ن، به نمونه ئه و کچه
منالکاره ی پیاویکی ئاینی ده یکات به هاوسه ری

خۆی، له وه دهچیت ئه و کتێبه ی منیش فیلمی
له سه ر دروست ده که م، هه مان زینده گی خۆی
بژیی، له داها توودا دوور نییه له بری فیلمی
دیگۆمینتاری، پۆمانه که وه ک خۆی بکریته فیلمیکی
سینه مایی .

سیمای دوو ژن که ونن یه کیکیان نووسه ر و
ئه ویتەر خوینهر، نابیته خه وشى کاره که، هینده ی
وه ک ترس له مردن ئه وان ونن، به لام له راستیدا
چیرۆکه راسته قینه که و مرۆقه بکوژه کانی شه یدا ی
خوین و سیکسن، بو خویان ده بنه وه بینه ری
فیلمه که .

پیشہ کی
کتیبی زن و
سیکس

ئەو پیاچوونەوێه بە لاپەرە پەرشەکان، ئەوانە ی
 لە زەندا بلۆ بوونەتەو، کتییەک کۆیان دەکاتەو،
 شکاندنێ خەونی کچیکە، تیکشکاندنێ جەستە یە
 لە کرداریکی خۆشەویستیەو . . بۆ نیازخراپی پیاو،
 ئەو دانپێدانانەکانی ژووری نووستنە، ئەوانە ی هەرگیز
 نەگوتران و لەناو نووسیندا دەوترین، دەرگا کردنەوێه
 لەسەر کتییخانە ی ژیانی نووسەر و هونەرماندانی ئەو
 ولاتە، لەپەر هەندیک چیرۆک دەرگا لە چیرۆکی تر
 دەکەنەو، پیاویکی ئایینی قسەزان هێمانانە دەدوێت،
 تا سەرنجی ژنەکان بۆ خۆی رابکێشیت، بتوانیت
 ژنیکیتربکاتە هاوسەر، کە ژمارە لە چوار تێپەری،
 یەکیکیان بە بیانووی نەخۆشی یان مندالنه‌بوون تەلاق
 بدات، سەرەنجام ئەو وردە چیرۆکانەیش هەرۆک
 چیرۆکە سەرەکییەکان یەک وێنە بۆ من دروست
 دەکەن، پیاو جگە لە سیکس هچیتریان ناوێت،

به لام كه سيان ته نانهت ئه و كاتانه ي به سه رمه وه
بوون كه په حه تيش ده بوون، قهت نه يانپرسی ئه و
ژنه چي ده ویت؟.

سه رسامی من به کتیب و کاره هونه ریبه کان دنیا یه کی
پر له شاعیری و جوانیناسی له لا ده خولقاند، ناسینی
ئه وان دۆزینه وه ی خۆم بوو له ناو تابلوی به کیك له
رۆمانیکدا ئه و عه شقه خه یالیه ی و یستویه تی من بم
ئه و کچه، سه ره نجام شیعر و تابلۆکان و نیان کردم،
منیک که ده مویست له به هاردا مۆسیقا ژهنیک بمباته
سه یران، به ده م سه یرکردنی چاوه کانم، که مانه که ی
بگریته ده ست و مۆسیقای جوانیم بۆ بژهنیت، نه ک
سئ سیت بیره دابنیت و ورده ورده ده ست بۆ له شم
به ریت .

ئاخر که ده ستی ده برد په نجه کانی په نجه ی
مۆسیقاریک نه بوو، په نجه ی فه رمانده یه کی سه ربازی
بوو که به تورپه یه وه ژیی مۆسیقای دلّمی راده کیشا
و ده یچراند. کاتیك پیاوه کان خالیان کردم وه
له خۆم، بوومه بوونه وه ریك له ئه زمونی هه ر
یه کیکیان چاوه پیی دۆزینه وه ی ئه و پیاوه شاعیره

بووم، سه‌ره‌نجام هه‌موویان یه‌ک شتیان ده‌ویست،
 وه‌ک من یه‌ک شتیان ده‌ویست، من ئه‌و عه‌شقه
 خه‌یالیه‌م ده‌ویست، ئه‌وانیش جه‌سته‌میان ده‌ویست،
 تا ئه‌و کاته‌ی لی‌م تێرده‌بوون.

ویان ده‌شکاندم ئیدی هه‌ر یه‌کیکیان به‌شیک له
 جوانی تیدا ده‌کووشتم، نووسه‌ر و هونه‌رمه‌نده‌کان
 بوون جوانیان له‌ مندا کووشتم، سیاسیه‌ دینه‌کان
 بوون تووشی بی‌ پرواییان کردم، له‌ مندا خودایان
 کووشتم، هه‌موویان پیکه‌وه له‌ زهنمدا تابلویه‌کیان
 دروست ده‌کرد، تابلویه‌ک به‌ قه‌باره‌ی گه‌وره‌ پرپوو
 له‌ پیاو.. منیش به‌ پووتی له‌ نیویاندا بووم، له
 هه‌ر کۆلانی په‌نگیکی تابلۆکه‌دا.. په‌نگیکی پرته‌قالی
 ده‌بووه‌ مالی من، تا شه‌هوه‌تی هونه‌رمه‌ندیک
 ده‌رژایه‌ سه‌ر په‌نگه‌که و پرته‌قالی ده‌کرد به
 په‌نگیکی خۆله‌میشی، خۆم ده‌خاله‌تی شارۆچکه‌یه‌کی
 په‌نگیکی سوور ده‌کرد، که له‌ شیوه‌ی گوئیک بوو،
 له‌ فالانتاین شاعیریک ده‌یدا له‌ قزّم، ئیواره‌ی هه‌مان
 رۆژ هینده‌ی پووت کردم‌ه‌وه، تا رۆحیشم به‌ده‌ستی
 پووت بووه‌وه، په‌نگی سووری ناو تابلۆکه‌ بووبوو به

پنټیکي رهش.

ئو تابلویه زادهی خيال بوو. که چی دهمویست به رهنگ بیکیشم، نه بوونی توانای نیگارکیشان هوله که می پوچ ده کرده وه، نه شده کرا وهک کچیکی ترسنوک رهفتار بکه م و خوّم بکوژم، ناخو دهمتوانی بیدهنگ بم، ئو قوناغهی ژیان بخرمه ناو تاریکییه وه؟ ناخر راسته ئو هه موو داهینه ره دروزنه راستیه کانیاں ناشکرا نه بیت، هه روا ئو وینه بالایه بو کچانی وهک من دروست بکن، که له بنه رتدا وینه کی ساخته کارو دروزنانه یه .

ئو بیرۆکه یه به ره و ناو نووسینی بردم، تا ئو چیرۆکه نهینیا نه وهک به لگهی ژیا نی نووسه ر و هونه رمندی ئو ولاته بنوسمه، چونکه ده زانم خو یان ئو بویرییه یان نییه . له دیمان هکاندا بچنه سه ر ئو به شه تاریک و شار او هیه ی ناو ژیا نی خو یان، بویه له بری ئو وان ئو ئه رکه م گرته ئه ستو، چیرۆکی ژیا نی سیکیسیانم نووسییه وه، تا جگه له نووسین و هونه ر، وینه ی واقیعی شیان بو جوانی و ژن بکه ویتته به رچاوی هه مووان . هیچ گومانم له وه نییه

چہندہ ئہوان حہز بہ و کارہ ناکہن، توی خوینہریش سہرہتا بہ حہسرہتہوہ دہیخوینیتہوہ، دواتر توش دہکہویہ گلہیی و برپوات وایہ نہدہبوو کتیبی و بنوسریت، بہلام پیش ئہ و قسانہت ئہوہ بزانیہ ئہو کتیبہ پیوستیہ و ہر نہبیت با ژنہکہت یا کچہکہت و ہک من فریویان پی نہخوات. لیروہوہ ئہو چہند وشہیہ و ہک پیشہکیہک دہرگا لہ چہندان چیرۆکی نہینی شاراوہ دہکاتہوہ، بہلام ئہوہ چیرۆکی خہیالی نیہ، ہیندہی نووسہرہکہی چیرۆکہکانی ژیانی راستہقینہی خوی نووسیووہتہوہ، نووسہریک ناتوانی ناوی خویشی بخاتہ سہر کتیبہکہی نہبادا لہسہر شہقام ژیانی لی تال بکہن، بہ پہنجہ ئاماژہی بو بکہن و بلین «ئہا ژنہ قہچہکہ»

ریکخستہوہی سیناریو و پلانی کارہکہ لہ ئہجامی گفتوگوی نیوانمان دہرگای لہسہر نہینیہکی نوی کردہوہ، نووسہری کتیبہکہ ونہ، خوینہرہکہیش ناکریت ناشکرا بیت، ہردووکیشیان ژن، کہوایہ دہکریت و ہک یہک کارہکتہر قسہ لہ دیکومینتی پیاوہکان بکات.. بہدوای بلابوونہوہی کتیبہکہ،

چيرۆكى كچه خوئنه ره كه يش وهك به شيكى ناو
 چيرۆكه كان نيشان بدرين، ئيسته كيشه ي پلانى
 كاره كه ته واو بوو بوو.. ته نيا كاتى ويته گرتنه كه ي
 مابوو، له گه ل كۆمپانيايه كى به ره مهينانى فيلم و
 كليپ ريككه وتين، گرييه ستيمان ئيمزا كرد، نيوه ي
 پارهى گرييه سته كم وهرگرت، بريار بوو له شوقه كه م
 دهست بكهين به ويته گرتن.

رۆژانه ماوه يه كى زۆر گفتوگۆمان ده كرد، سه يري ئه و
 ديدارانه مان ده كرد كه له ميانى خوپيشاندانه كان
 تۆمارم كرد بوون، هه لچوون و توپه بوونه كانى من
 به شيويه ك بوو كچه ي خوئنه رى كتىبه كه هينده ي
 له سيماي منى ده پوانى، هينده ديدارى گفتوگۆ
 تۆماركراوه كان سه رنجى را نه ده كيشا، هه ر كاتى ك
 سه يري ته له فزيونه كه ي ده كرد، پيكه نينيكى ساخته،
 نهينيه كى شاراوه له چاوه كانى به دى ده كرا،
 كاميرا كه م له سووچيكي ژووره كه داده نا، له ناو
 تاريكه كدا پووناكى ده كه وته سه ر ژنيك كه سيماي
 تاريك بوو، پيشه كى كتىبه كه ي ده خوئنده وه، له برى
 نووسه رى كتىبه كه باسى له وه ده كرد.

چۆن ویستویه‌تی په‌رده له‌سه‌ر ژيانی رۆشنبیران
 هه‌لبداته‌وه، ئەو پیاوانه‌ی وه‌ک په‌مزی ولات سه‌یری
 ده‌کردن، که‌چی ئەوان سه‌رمایه‌ نه‌بوون، به‌لکو
 پڕپوون له‌ گری‌ی ده‌روونی، نووسین بۆ ئەوان
 شارده‌وه‌ی قسه‌کردن بوو، له‌ناو نویندا نووسین
 ده‌مرد و قسه‌کردن زیندوو ده‌بووه‌وه .

مه‌حموودی قادری شاعیری ناسراوی ئی‌مه‌ که‌ وه‌ک
 نازادخواری بزوتنه‌وه‌ی رابه‌رایه‌تی ژنان، له‌ناو
 خۆپیشانده‌ران بوو، ته‌نیا خۆی ده‌یزانی سنووری
 ئەو ئابرووچوونه‌ی چه‌نده، ئەو شاعیر نه‌بوو له‌و
 کتێبه‌دا له‌ هیتله‌ری‌یک ده‌چیت، هینده‌ داگیرکاره،
 چیژ له‌ قسه‌کردنیک ده‌بینیت که‌ سه‌ ناتوانیت
 بپروا بکات، شاعیری‌یک هینده‌ بیماریت بۆ سیکس .

که‌چی کاتیک له‌ ریزی خۆپیشانده‌ران بوو، وینه‌کانیم
 تۆمار ده‌کرد .. ئەو له‌ وینه‌ی باوکی‌یک قسه‌ی ده‌کرد،
 ده‌یویست توپه‌یی خۆپیشانده‌ران که‌م بکاته‌وه،
 رۆشنبیران له‌ ساتی وادا نمونه‌ی بالایی کۆمه‌لگهن،
 له‌ ژووری نووستنیش، ئەوان هه‌رچی له‌ نووسین
 دژایه‌تی ده‌که‌ن له‌ ژياندا ئەو وینه‌یه‌ به‌رجه‌سته

دهكهن، كتيبيك ئاوا وهسفي ژياني روشنبير دهكات،
كه بووته سهراوهي ئه فيلمه ي ئيمه .

روژيک بوو سهخت شتهکان دههاتنه دست، گهچي
دهمزاني پيوهندي به سههتاي کارهکوه ههيه، له
يهخچاله که دوو پهرداخ شهريهت و چند پارچه
کيکم دهدههينا، دهخسته سهر ميژي ناندينه که ..
لهوي پشوومان وهدهگرت و گفتوگويشمان لهبارهي
کارهکاني روژي دوايي دهکرد. کهچي که گويم لهو
دهگرت ههستم دهکرد جوړه عهشقيکي بو کاره که لا
دروست بووه، له من زياتر سووره لهسهر نهجامداني
فيلمه که، رهنگه هوکارهکيشي تهنيا ئهوه بيت
دلنيايه مه بهستم له کاره که تهنيا فيلمه کهيه، وهک
پياواني ناو پومانه که به جهسته ي پروت نايينم. ئهوه
پوژه که مالئاوايي ليکردم له بهردهرگا وتي «ههست
دهکه م ئيمه پروي ئه وديوي پومانه که بهرجهسته
دهکهين» به خندهيه که وه پيم وت «نوسه ره کهيشي
هه ر ئه وه ي ويستووه له ناسيني مرؤف» .

خانمی
ژووری مهلفات
خوشکم نه بوو

ئەو گەشتە تاریکە لەو پۆژەووە دەستی پێکرد،
سەرەتا وەک راگەیاندنکار دەچوو مە شارەوانی،
هەوالم لێ وەر دەگرتن، تازە سەرەتای کارکردنم
بوو لە راگەیاندن، لە گەڵ رۆژنامە یە ک پێککەوتبووم
بە سیستمی پادداشت کاریان لە گەڵ بکەم، لە
ژووری مە لە فاتای سەرۆکایەتی شارەوانی خانمی کم
ناسی هیند میهرەبان پەفتای لە گەڵ دەکردم،
خیرا من وەک خوشکی گەورە ی خۆم سەیرم کرد،
پاستییە کە ی ئەو وەک خوشکیکی گەورە کۆمەکی
دەکردم، تەنانت ئیواران پێکەووە سەردانی بنکە ی
نووسەران و هونەر مە ندانمان دەکرد، بە زۆر ناوی
گەورە ی ئەو بواری ناساندم، تا بتوانم دیمانە یان
لە گەڵدا ساز بکەم، ئەووە سەرەتای تیکە لیبوونیک
بوو چە نده دەرگای بو ناسینم دە کردەووە، هیندە ییش

ساويلكانه خۆم له ناو ئه و ناسينه فريوو دابوو،
 تا ئاستى ئه وهى بىرم چووبوو هه ريهك له وان
 دهيوست وهك دۆستى خۆى پوم بكات، هيشتا پاو
 نه كرابووم، به لام ئه و پۆژهى خانمى ژوورى مه له فات
 به لىنى ئه وهى پىدام، به سه لآح ياسينى پۆماننووسم
 بناسينىت، ئه وه ته نيا له خه يال ده چوو، بتوانم
 له نزىكه وه پۆماننووسىكى وا ناودار بناسم، ئه و
 پۆژهى برپارىوو ئه و ببينين، هه ردووكمان پىكه وه
 چووينه ئارايشتگا، وهك ئه وهى بۆ ئاههنگ خۆمان
 برانينينه وه، ئاوا دهركه وتبووين.

ئه وه سه ره تاي خه ونىك بوو، دواتر به شكانى
 راسته قينهى من ته واو بوو، له و گۆزه يه ده چووم،
 ئه وهى له كه وتنه خواره وه ته واو نه شكام، ئه وه
 مه محمود قادرى شا شاعير وردوخاشى كردم،
 ئىتر له پىگه ي ئه وانى خواره وه ويستم جوانى
 كوژراو بدۆزمه وه، هه ر ئه و پۆژگار بوو، تازه
 عه زيز ناسرى شانۆكار بۆ ماوه ي سى مانگ
 له سه ريهك شانۆنامه سه ركه وتووه كه ي نمايش
 كردبوو، له ژىر ناوى «هه تيووه كانى سه رشه قام»

ئیدی تا ئه و کتیبه م نووسی من دیارترین نووسهر
 و هونه رمه ندانی ولاتم ناسی، زۆربه یان عاشقم
 بوون، راستتر بلیم سوورم بوون، که چی دوی
 تیریوون، وهک قادری دهیووت «ژن پیویستی به
 پیاویک نییه دلای هه بیته، ژن پیویستی به کیریکی
 به هیزه» پیاو که ئه و عه قلهی هه بوو ناتوانی
 تیبیگه یه نیت، ئه و هه موو درۆیه چییه به ناوی
 شیعر، دنیای پچ ده خه له تیینی، به لام ئه وان که
 هینده به نووسینه کانیان ده نازن، وهک یاسین پیی
 وتم «تۆ ده بیته شانازی بکه یته له که مترین ماوه دا
 توانیوته دیداری رۆژنامه وانی له گه ل ناودارترین
 رۆماننووس ئه نجام بده یته، ئه وانه له سه ره تادا
 ده بوونه هاندر به خۆم دهوت، بۆ ئه وهی
 ده ریکه ویت ده بیته رازی بیت قوربانی بده یته،
 ته نانه ت شه ویکیان که ژنه شاعیریک ده ناسم،
 بۆ یه که مجار ژنیک ده دۆزمه وه، به هه موو ئه وانه ی
 مندا تیپه ریووه، مه ستانه به خۆم دهوت «سپییری
 باشتترین نووسهر و هونه رمه ندی ئه و ولاته له ناو
 مندا رژاوه». دواتر تیده گه م ئه و خانمه ی به
 خوشکی گه وره ی خۆم ده زانی منی کردووته

قهچپه، له بهرانبهردا خوئی له زۆر پله پئی نزیک دهکاتهوه، ئهوه ههر من نهبووم، تهنا ته چهندان کچی تری بردبووه گهلهری شیوهکاریک، تا پۆرتریتی رووتیان بکات و سیکسیان له گه ل بکات.

خانمی ژووری مهلهفات لهوه گه وره تره لهو کتیبه به ناوهینانی چیرۆکهکانی تهواو بییت، ئهوه ئهگهر به سیانهیهکی پۆمانی باسی بکهیت، هیشتا سیناریوی فیلمیکی تریشی تیدا دهمینیت، بۆیه واز لهو دینم خوا بیبهخشیت.

هه موو ئهوانه ی لهو کتیبه دا ناویان هاتوو، زۆر کهم باسیان لیه کراوه، ئهوه لهو دیدار و دیمانانه زۆر به پوونی دهردهکهویت، هاواری ئهوان لهسه رشتی ناو کتیبه کان نییه، به لکو ترسیانه لهوه ی ئهوانه ی له ناو کتیبه کان نه نووسراون وهک هه ره شه هه لگیراون.

ئهوه سه ره تای نهینیه کی گه وره ی مه ناز عه زیزه که به مه نازی مه لا عه زیز ناسراوه، بۆیه ئهوه به ریکه ره ی خۆپیشاندهران دهرکهوت، له

لیدوانه کانیس وهک سه رۆکی بۆردی نارەزایی خۆی دەناساند، کامیراکه کلۆز ده که مه سه ر دهستی کچهی خوینەر، که لاپه رهی کتیبه که ده باته سه ر ئه و به شهی له سه ر مه هنازه، له و باره یه وه ده لیت، ئه وهی له رۆمانه که هاتوو .. ئه وهی له دیمانه کان ده لیت بی ئابروویه ک سبه نی کتیبیک له سه ر تیکۆشه ران و شوڕشگێرانی ولاتیش بنووسیت، ده رخه ری ئه و راستیه که مه هناز نهینی پۆست و پله و پایه کانی ئاشکرا بیت، خه ته نهینییه که ی و دۆسته مه کته ب سیاسیه که ی و میرده گیل و حۆله که شی ئاشکرا بیت.

ئاشکرا بوونی ئه و نهینییه وهک زنجیره هه موویان به یه که وه به ستراونه ته وه، که ده شی ت پیوه ندی به و پروداوانه ی شه وه هه بیت که سالانیک پیش ئیسته باس له وه ده کرا، له دواناوه ندی سواره خانی نمونه یی مامۆستای هونه ر چه ند کچیک ی پازی کردوو به بیانباته وه ماله وه و وانه ی هونه ریان له وئ پی بلیت، دواتر پۆرتریتی پووتی کیشاون، ته نانته ئه وه له پیشانگه یه کدا بینرا، سی کچ

به رووتی باوه شیان به یه کدا کردووه، په نجه یان خستووه ته ده می یه کتره وه .

له پورتریکي تردا کچیک له ناو گه له ریه کی شیوه کاری به دیار تابلویه کی مودیلیانی خوئی پروت کردووه ته وه، وهک ئه و له سهر کورسی دانیشتووه، تا ته نیا وینه ی چاوه کانی نه کیشن، بو ئه وه ی کهس نه یناسیتته وه، مه ناز که ده ستیکي له پشت ئه و رووداوانه یه، ده ترسیت هموو ئه و کارانه ی به ئسانی ئاشکرا بن، له همویشی ئابروبه رتر ئه و گرته فیدیویه ی خویه تی که یه ک ده قیقه یه، له گه ل فه رمانده یه کی سوپا له توپی کومه لایه تی فه یسبووک بالو کرایه وه، به دوا ی کاترمیتریک فیدیوکه سرپایه وه، هر ئه و شه ویش به رپرسی په یجه که به خنکاو ی له مالله که ی خوئی دوزرایه وه .

ئه و ئه گه رچی له کتیبه که دا پاسته وخو ناوی نه هاتووه، به لام هموو ده زانن فه رمانبه ره که ی شاره وانی که له پر پؤست و پله وهرده گریت، جگه له مه نازی مه لا عه زیز که سی تر نه بووه،

بۆیه ترسی ئه و ژنه له وه دایه ئه گهر ناوی له کتیبه که دا بهاتایه، باستر بوو له دواختنی، واته له کتیبکی تردا ده کریت به پالوانی سه ره کی، هه موو کاره قیزه ونه کانی ئاشکرا ده بن، بۆیه ئه و ترسه وایکرد له دووهمین خۆپیشانان که ئیسته سه یری فیدیۆکه ی ده که ین، بێشه رمانه ده لیت «به دلنایای ولاتانی دراوسی له پشت ئه و کتیبه وهن تا فه ره نگی کوردیی بشیوین».

هه ردوو کمان چه ند جارێک ئه و فیدیۆیه سه یر ده که ینه وه، ده یده ینه قاقای پیکه نین، راستییه که ی جگه له پیکه نین، شایسته ی هه یج شتیکی تر نییه، چونکه ئه وه ئه خلاقیکه له ئاغا سیاسییه کانیه وه بۆی ماوه ته وه.

بالندهى مردوو
له تابووتى
كتيبه كاندا

ئەدەبىي پۇماننوسىك پابەند بە ئاكارى كۆمەلايەتى،
سەركۆنەي لادان لە نەرىتە ئەخلاقىيەكان دەكات،
ئەو پىۋەرى سەرەكى دەرکەوتنى پۇمانەكانى
سەلەخ ياسىنە، ئەو پۇماننوسەي ھەر ھىندەي
ھەوالى كىتەبىكى نوپى بالو دەبىتەو، ھىشتا كىتەب
نەگەيشتووتە كىتەبفرۆشەكان تەواۋى تىراژەكەي
فرۆشراۋە، ئەو لە پشیلەيەك دەچىت خۇي
ناۋەتەو تا پارچە گۆشتەكە دەدزىت، نەوسنانە
تا نەگاتە سەر ئىسقانەكە دەمى بە خوينى
ناسرپىت، بىرم ناچىت كاتىك لە ئۆفيسەكەي
كاتى دىمانەمان دانا، بەشىۋەيەك قسەي دەكرد
نەتدەتوانى سەرسام نەبىت پىي، ھىمىنيەك لەودا
ھەبوو ھەستت دەكرد ھەموو شتەك لەودا دابەش
بووتە سەر پۇجى كارەكتەرەكانى.

کاتیځ دیمانہ که بلآو بووہوہ پیوہندی پیوہ کردم، به شیوہیہ ک ستایشی کردم، له په پوولہ یہ ک ده چووم گری گرتبیت و له ناو ناگر بفریت، دوا پرستہ ی ئوہ بوو «گر پیت خوشبیت ده توانی ئم ئیوارہ یہ سہردانی ئوفیسہ کہم بکہیت، تہ واوی پومانہ کانی خومم بہ دیاری بو داناویت» جا کئ ہ یہ دیاری وا بہ نرخ رت بکاتہ وہ؟ بہ تاییہ کہ سیکی وک من، له ژیانم خونم بینی بوو، پورژیک پومانیکی ئو له کتبخانہ کہم ہہ بیت، ہہمیشہ ده چووم له کتبخانہ ی گشتی رومانیکی ئوم بو ہفتہ یہ ک و ہر دہ گرت، دوا ی خویندہ وہ دہ بوو بیگہ رینمہ وہ، کہ چی ئیستہ دہ بم بہ خاوہنی تہ واوی پومانہ کانی.

نازانم چوون خیرا خوم گہ یانده ناو پاسہ کہ و گہ رامہ وہ مالہ وہ، دایکم خواردنی نامادہ بوو ہر بہ سہر مہنجہ لہ کہ وہ چہ ند یا پراخیکم خوارد، خوم کرد بہ حہمامہ کہ دا، نہ بادا بوں نارہ قم لی بیت، رویہ کہم له خوم پیچا و ہاتمہ دہرہ وہ، دایکم وتی «چیہ دہ لئی مہوعیدی دلداریت ہ یہ؟».

به تریقانه وه وه باوه شم لیدا، جا دلّداری که ی
 چیژی وا گه وره یه، گه وره ترین پوماننوس
 کتیبه کانی خوی به دیاری پیشکه شم دهکات، نه وه م
 وت و چوومه ژووره که م، قژم موجه فیفه کرد،
 سئ سه عاتیش یان که متر خه ریکی پووخسارم
 بووم، دواتر قاتیکم هه بوو و ابزانم یه که مجار بو
 رژی له دایکبوونم له بهرم کردبوو، نه وه دواهمین
 جاریو له بهری بکه م، عه تریکی که مم له خوم دا،
 تا بیشارمه وه که دیداره که م زور بو گرنگ بیت،
 ته کسییه کم گرت، خه یالم لای نه و دیداره بوو،
 کاتیک ستایشم دهکات چون وه لام بدهمه وه، ناخو
 پیویست دهکات ستایشه کانی به گرنگ نه بینم،
 له و خه یالانه بووم، له ناوینه ی شوفیره که بینم،
 شوفیری تاکسییه که زور به قولی لیم ورد بووه ته وه،
 کاتیک زانی منیش سهیری ده که م، بیده نگیه که ی
 کووشت «زور دلّخوش دیاریت پوله، ناگاداری
 جوانیه که ت به، مالت کاول نه کات» نه وه تاکه
 شتیک بوو نه بیرم لپی کرده وه، نه بوم گرنگ
 بوو، چونکه گه یشتبوومه بهر ده رگای توفیسی
 پوماننوسه ناسراوه که .

به سەر په‌یژه‌کان سه‌رکه‌وتم، سکرته‌ره‌که‌ی پیش‌وازی لیکردم و کردمیه ژووره‌وه، به‌شیوه‌یه‌ک به‌ره‌و پرووی یه‌کتر بووینه‌وه که شه‌رم نه‌بی‌ت و ناسین هه‌بی‌ت «له‌ پاستیدا نه‌مه‌زانی کچی‌کی گه‌نجی وه‌ک تو پۆژنامه‌نووسی‌کی هینده به‌ توانا و وردبینیت» به‌ سوپاسی‌کی ئاسایی وه‌لامم دایه‌وه، ئه‌و دره‌ژه‌ی به‌ قسه‌کانی خۆیدا «به‌م بو‌نه‌یه‌وه پیم‌خۆش‌بوو ته‌واوی پۆمانه‌کانی خۆمت به‌دیاری پیش‌که‌ش بکه‌م» زه‌رفی‌کی گه‌وره‌ی دایه‌ ده‌ستم کتێبه‌کانی تیدا‌بوو، ئه‌وه ئه‌و کاته بوو که ژووره‌که‌یم به‌جێ ده‌هیش، ئه‌و ژووره‌ی دوا‌هه‌مین جار‌بوو وه‌ک پۆژنامه‌نووس لێ‌ی ده‌هاتمه‌ ژووره‌وه.

نه‌مه‌دو‌یست بگه‌رپمه‌وه ماله‌وه، چونکه‌ کاتی ئه‌وه‌م نه‌بوو وه‌لامی پرسیاره‌کانی دایکم بده‌مه‌وه که چیم کرد و رۆژه‌که‌ چۆن بوو؟ ئاخ‌ر چۆن ده‌کرا پێ‌ی بلێم که‌وتوومه‌ته‌ جوامی‌ری و ئه‌وینی ناسراوترین پۆماننووس، ده‌مزانی هه‌ر بو‌ خۆشی چه‌مۆله‌یه‌کی لێم ده‌نا و ده‌یووت «دانیشه‌ سه‌رتاشن، ئه‌وه له‌ کو‌ی دێته‌ خوازی‌ینی تو» سیمام هینده

گه شایه وه گه یشتبوومه بهردهم پارکه بچکۆله که ی بهردهرگای کتیبخانهی گشتی، دهرفه تم هینا که میک لهوئ دانیشم، له سه ر کورسییه کی دریز که وهک نه ریت له پارکه کان دانراوه، زهرفه که و جانتاکه م له ته نیشته خۆم دانا، که میک بیرم له دیداره که کردهوه، ئه و ساتانه م بیر دههاته وه، چۆن به قوولی سهیری چاوه کانمی ده کرد، کاتیک قسه ی بۆ ده کردم، زهرفه که م گرته باوه شم، بۆنی دانیشتنی ژووره که ی گرتبوو.

به ترسه وه یان وهک ئه وه ی هیشتا باو کم نه مردبوو... کاتیک بوولبولیکی بۆ هینامه وه ماله وه خستبوویه زهرفیکه وه، دوو کونی بچکۆله ی هینده ی نوکی ده رزیه ک بۆ هه ناسه دان تیدا کردبووه وه، زهرفی کتیبه که م وهک زهرفی بوولبوله که ی مندالی بینی، دوو به نرخترین دیاری بوون بۆ من، هیچ کاتیک بیرم بۆ ئه وه نه چوو ئه و دوو زهرفه ده بنه دوو تابووت، بوولبوله که م دوا ی سی رۆژ مرد، خستمه وه هه مان زهرف و خستمه ژیر باخه که ی چه وشه، له ژیر دره ختی پرته قاله که ناشتم.

که سه لآح ياسين لای من مرد، زهرفه کهم له ناو
 قوتووی بچووی دۆلابه کهم ده رهینا، چیتربؤنی
 ئه و دیداره ی لئ نه ده هات، به لکو بۆن ساردیکی
 شه هوه تی لئ ده هات، له بؤنی ماسییه کی مردووی
 ناو چه وزیک ده چوو، ته وای پۆمانه کانیم خسته
 ناوی، خسته ته نه که ی خۆله که وه .

له و ساته وه ئه و له مندا به یه کجاری مرد،
 ئیسته له رپی ئه و کتیبه وه دهینووسمه وه، له
 راستیدا یاده وه ری ناگیپمه وه، هینده ی خراپیه کانی
 مردوویه ک ده گیپمه وه، ئه ده به که ی شتیک نه بوو
 جگه له ده مامکیکی درۆزن بۆ مه یله سیکیسیه کانی .

زهرفی کتیبه کهم ده کرده وه .. پۆمانه کان لیم
 ده بوونه پۆله بالنده یه کی نووستوو که چاوه پروان
 بوون بیانبه مه وه ماله وه، بیانخه مه قه فه سی
 کتیبخانه که وه، له بوولبووله که ی باوکم ده چوو،
 گهرچی سه لآح ياسين گووی خواردوو به بییت به
 تاکه پیلایکی باوکم، باوکم له سه ره مه رگدا له بری
 شایه تومان ناوی دایکمی ده هیئا و غه زه لی بۆ ئه و
 گوت تا گیانی ده رچوو، به لام چونکه ئه و کاته

عاشقبووم و امده زانی منیش وهک دایکم پیاویکی
عاشقم دۆزیووه ته وه .

سه ری زه رفه که م ده پچایه وه، پارکه که م
جیده هیشته، خۆم ده کرد به ناو پاسی گه رهک،
هینده په له م بوو.. کۆلانیک پیش گه یشتنه مالی
خۆمان دابه زیم، خۆم کرد به ماله وه، خوا کردی
دایکم له گه ل ژنه دراوسییه ک له ماله وه سه یری
درامایه کی تورکی خراپیان ده کرد، خۆ کات و ساتی
نییه درامای تورکی، دوا ی سلّو خۆم گه یانده
ژووره که م و زه رفه بالنده رۆمانه که م کرده وه،
خه ریکی سه یرکردنی به رگی کتیبه کان بووم له پیر
له نئوانی دوو کتیب کاغه زیک دانرابوو، که وتمه
خویندنه وهی، باوه پرم نه ده کرد بۆ من نووسراییت،
به لام که نه وه موو ئه وین و عه شقه ی بۆ
خستبوومه پوو، تووشی سه رسامی کردم، به ر له
کۆتایی نامه که نووسی بووی، گه ر ئه وینی ئه وم
قه بوول بیته، ئه وه ژماره ی ته له فۆنه که یه تی خیرا
ته له فۆنی بۆ بکه م. تۆش بوویتایه له شوینی
من هه ر واتده کرد. ئیدی له گه ل یه که م زه نگی

تەلەفۆن بووم بە کەپلی سەلاح یاسین.

پیلی کامیراکە تەواو دەبیت، تا پیلەکە شەحن دەکەینەو، خۆشمان پشوویک وەر دەگرین، بۆ ئەوێ بزانی چۆن قسە لەو بەشە کتیبەکە دەکەین، ئیمە تاویک لە پێوەندی ئەو دووانە رادەمیتین کە چۆن مندالی و گەنجی بوونەتە بوولبول و کتیب، ئەو دوو پیاوێ دژ بەیەکە باوک و دۆست چۆن کۆبوونەتەو لەناو ئەودا، کاتیکی دەست دەکەینەو بە وینەگرتن، بەشی دلداری و پێوەندیە سیکسییەکە دوا دەخەین بۆ کاتیکی تر، تەنیا لەسەر ئەوێ خۆیندمانەو هەلۆستە دەکەین.

بۆیە کچە خۆینەر کە کارەکتەری سەرەکی فیلمەکە، بێ ئەوێ رپووخساری دەریکەویت، هەلۆستە لەسەر دەمامکی نووسین دەکات، دەمامکی نووسین فیلیکە لە خۆینەر تا سەرنجیان بۆ خۆی رابکیشیت، دەنا نووسەرەکە عاشقبوونیش وەک دەمامک بۆ ژیان دەخاتە رپو، ئەو جگە لە مروفیککی لادەری سیکسی شوناسیکی تری نییە،

بو تاویک له پشت کامیراکهوه، چاوهکانم پر دهبن له فرمیسک، کچهی خوینەر دهوستیت.. داوا دهکات ئهمرۆ تا ئیره بهس بیئت، کاتیک پرسیاری فرمیسکهکانم دهکات، بهدهم گوپینی میمۆری کامیراکهوه پیی دهلیم.. کچه خوئی بالنده کوژراوهکهی ناو زهرفهکهی مندالیه، تهنیا بهرپنگایهک پرزگاری دهبیئت، کهسیک سهری زهرفهکه بکاتهوه، پیش ئهوهی ئاسمانی لی زهوت بکریئت.

کچهی خوینەر به ئهسپایی و خه مگینی دهپرسیئت «بهلام ئهوه چۆن؟» ئهوه موو ژیانی ویستویهتی عاشقانه بژی، له ناسینی پیاوهکانیش ویستویهتی ئهوه پیاوه بدۆزیتهوه که هه رگیز نهیدۆزیهوه، ئیسته پیویسته ئهوه پیاوه ئهوه بدۆزیتهوه، که خهونهکهی بیینیته دی.

کچه بی بیرکردنهوه باس له پیاوی کورد دهکات، که چ پیاویک ژنیکی وا دهکات به هاوسهری خوئی، بهر لهو چهندان پیوهندی سیکسی و دلداری هه بووبیئت؟

ئەو پرسیارېك بوو بۆ چاره نووسی نادیار،
كه چى من دەمويست ئەو پیاوه بم، بى گویدانه
پابدوو، خەونى خۆم و ژنېك بېنمه دى، بى
ئەوھى پووخساریم بۆ گرنگ بېت، بههیمنى وتم
«ئەو پیاوه منم، بهلام سهخته دۆزینه وهى ژنهى
پۆماننوس»

قاوہیہ کی تال
بو دنیاہ کی
تاریک

رۆحم به شیوهیهک ههلا ههلا کرابوو، هه‌میشه
 هه‌ستی‌ک برینه‌کانمی ده‌برده‌وه لای شیعره‌کانی
 قادری، ئەو شاعیره‌چهنده‌ ناوبانگی گه‌وره‌ بوو،
 هینده‌ش له شیعردا برینه‌کانی خۆی ده‌نووسی، من
 که ناسراوترین پۆماننووس پاوی کردم، زۆریت‌ریش
 داوی بۆ نامه‌وه، به‌لام ورده‌ ورده‌ له مه‌به‌سته‌کان
 ده‌گه‌یشتم و ده‌متوانی خۆمیان لێ ده‌ریاز بکه‌م،
 له مندالییه‌وه خه‌ون به‌ ژیانیک ده‌بینم، مایکی
 بچکۆله‌م هه‌بیته‌، شاعیرانه‌ له‌گه‌ڵ خۆشه‌ویسته‌که‌م
 بژیم، کچی‌کم هه‌بیته‌ ناوی بنیم باران.

ئەو خه‌ونه‌ له‌ یه‌که‌م هه‌نگاوی که‌وته‌، نا ئەوه
 که‌وته‌نی خه‌ون نه‌بوو، که‌وته‌نی پیاوی‌ک بوو،
 به‌لام ئەو منی خسته‌، ئەو برینه‌ وایکرد زیاتر
 سه‌رگه‌رمی خویندنه‌وه‌ ب‌م، تا بتوانم له‌ دارشته‌وه‌ی

پرسیاره ئه ده بیه کان توانای خۆم بسه لمینم،
 هه ر له و پۆزگارهدا بوو که وتمه خویندنه وهی
 پۆمانی «پیره میرد و ده ریا» ی هه مه نگوای، من
 هه رچیم به سه ره اتییت، له وه تیکشکاوتر نیم، ئه و
 پیره میرده ی ناو پۆمانه که به سه ری دیت، سه ره نجام
 وه ک پاله وانی خه ونه کانی ده رده که ویته وه، ئه وه
 هیژیکه ی زۆری پی به خشیم، نه ک ته نیا له
 گه یشتن به خه ونه که م، به لکو له و دیپه ی که له و
 ساته وه خته بو من هیژیکه ی گه وره بوو که ده لیت
 «مرۆف ده دۆریت، به لام ناکه ویت».

بو هه لسانه وه و گه یشتن به خه ون .. شیعرو
 خه ون وه ک یه ک بوون، سه رباری سه رسامیم به
 شیعه رکانی قادری، به لام دیمانه یه کی کورتی چه ند
 پرسیاریم له گه لی ئه نجامدا بوو، ئه وه سه ره تای
 ناسینیک بوو بو ئیمه، ئیواره یه کیان له کۆرپیکدا
 یه کتریمان بینی، به ده ست ئاماژه ی بو کردم که
 بچم لای ئه و دابنیشم، ئه و بو من خۆی شیعر بوو،
 نه خوازه لا به ده م سلاوکردنم به پۆسته ره شیعیک
 وه لامی دامه وه، که سوور هه لگه پام، نه یهیشته ده م

بکه مه وه وتی «که کۆره که ته واو بوو گهر پیت
خوش بیت ده چینه کافیه ک قاوه یه ک پیکه وه
ده خوینه وه» ویستم پیی بلیم قوربانت بم ئەمر
ده کهیت، به لام وام نه گوت.. بی ئەوهی سهیری
بکه م وتم زۆرباشه منیش پیمخۆشه .

نازانم چۆن کۆره که ته واو بوو، پیکه وه هاتینه
ده ره وه، تا هۆله که مان جیهیشت چهندان که س
داویان لی ده کرد وینهی له گه ل بگرن، ئەویش به
داوی یارمه تی له من کاره کهی ئەنجام ده دا، له
دلی خۆم ده موت وای ئەو ته نیا شاعر نانوسیت،
خۆیشی شاعیرانه په فتار ده کات، من به قاچ به سه ر
شه قام نه ده پۆیشتم، به بالی شاعیره کانی به سه ر
شه قامدا ده فریم، هه ر ده لئی دوو عاشقه کهی ناو
تابلۆکانی شاگال بووین، به سه ر شاره کان ئەفرین،
هه زم ده کرد بمباته ئاسمان نه ک کافئ، ئاخر
هه موو شتیک له گه ل ئەو خه یال بوو، ته نانه ت له
به رده می فنجانی قاوه کان دانیشتبووین، باسی له
شاعیربوونی من ده کرد، کچیک وه ک په پوله یه ک
دیت، پینج پرسیاری له باره ی شاعر لی ده کات،

خیرا بۆ ناو باخه‌کان ده‌فریته‌وه .

قادی تاکه پیاو بوو بئ سه‌لمینه‌وه و ترس داوای
پیوه‌ندی لیکردم، ده‌بوو بلیم بیری لی ده‌که‌مه‌وه،
ئه‌و له شوینی من گوتی بیری لی مه‌که‌وه، تا
تۆ بیر ده‌که‌یته‌وه ئه‌و شاعیره ده‌مریت، وتم
نامه هۆی مه‌رگی گه‌وره‌ترین شاعیر. وتی که‌وايه
ببه خۆشه‌ویستم.. چیترا پیم مه‌لی ماموستا به
مه‌حموودی خۆت ناوم به‌ره . وای چ بویرییه‌کی
پیویست بوو، به‌لام ئیدی بریارم دا بویر بم و وتم
«کات بۆ من دره‌نگه ده‌بیت بگه‌ریمه‌وه ماله‌وه» .

خۆم به پۆسته‌ره شیعریکی ئه‌و هاته به‌رچاو،
ببیاکانه له کافئ و باخه‌کان له‌گه‌لی داده‌نیشتم،
چهند جاریکیش چوومه سه‌ردانی بۆ ریکخراوی
نووسه‌رانی یه‌کگرتوو، که ئه‌و سه‌رۆکی ریکخراوه‌که
بوو، رۆژانه نامه شیعرییه‌کانی خۆی بۆ ده‌ناردم،
ته‌نانه‌ت له گه‌توگۆیه‌کی ته‌له‌فزیۆنی ناراسته‌وخۆ
باسی پیوه‌ندیه‌که‌مانی کرد، ئه‌وه وایکرد هیچ
گومانیکم نه‌بیت له خۆشه‌ویستییه‌که‌مان. ئه‌و
داوایه‌ی هه‌میشه لیلی ده‌کردم که پیکه‌وه بچینه

توركيا، ههفتهیهك خۆشترین رۆژانی عه شق به سه ر به رین، چیتەر په تی نه كه مه وه، چونكه قسه یه ك كه به منی وت له دیداره ته له فزیۆنیه كه یش هه ر وای وت «چاوه پروانی شه ش مانگی داهاتوو ده كه م تا ئه نجامی خه لاتى دویه ی دهرده چیت، دلنیام ئه مسال ده یبه مه وه، به م بۆنه یه وه خۆشه ویسته كه م ده كه م به بووكی ژیانم».

یه كه مجاریبوو له ژیاندا سواری فرۆكه بم، به ته نیشته مه حموود قادری خۆشه ویستم دانیشتووم، وه ك چون بۆ ئه و سه فه ره یه كه مجار بوو.. له گه ل دایكم درۆ بكه م، درۆیه ك خوشكه پۆحیه كه ی شاره وانی بو ی دۆزیمه وه، سیناریۆیه كمان پێكخست، هاته مالمان گوایه رۆژنامه هه ردوو كمانی هه لبژاردوو ه بو سه فه ری كۆنگره ی نووسه ران له ئه سته نبول، ئه وه ش دهرفه ت و خه ونێكى گه وره یه، دایكم چونكه هه رگیز درۆی لیم نه بینیبوو، كاتیك دلنیاش بوو ژنیك هاوپی سه فه ره كه مه، ئیدی پاری بوو.

له فرۆكه خانه دابه زین، دوو جانتامان پی بوو، له خالی پشكنینی فرۆكه خانه سه یری پاسپۆرته كانیان

کردین، وەرمانگرتەوه، لەولاتر چاوه‌پێی
 جانتاکانمان کرد، خستمانە ناو تەکسییەک، بۆ
 من هەموو شتێک خەون بوو، شار و شەقام و
 باخ و مرقەکانیش، لە پێش ئوتیلێک دابەزین و
 ژووریکمان وەرگرت.

من و شاعیری خەون لە ژووریک بووین، جانتاکانمان
 دانا، بەتوندی گرتیمە باوەشی و بۆنی قژی
 دەکردم، دەستەکانمی گرت گوتی «لە هیچ شتێک
 مەترسە ئیدی بۆ هەمیشە تۆ هی منیت، لەمرۆوه
 تۆ هاوسەری منیت، کە گەڕاینەوه دیمە لای دایکت
 بۆ خوازیبیت». دەبوو ئیتر بویر بم.. چاوه‌کانم
 داخست و وتم «مەحمودی من ماچمکە» هەستم
 بە هەناسەیی شیعەر دەکرد لەسەر گۆنام، بۆنی
 پەری گۆل لە لیۆه‌کانم دەهات، لیۆم بووبوو بە
 گۆلێکی پەمەیی باخ، پەپوولەیی شیعەر بەسەرییوه
 نیشتبوووه، دەستیم دەگرت و دەمخستە سەر
 مەمکەکانم، ئەویش دوگمەیی کراسەکەمی دەکردهوه،
 لیزانانە دەستی دەبرده سەر ستیانەکەم، بە
 ئەسپایی پالی دەخستم و دەمتی دەنا بە درزی

مه‌مکه‌کانمه‌وه، ئاسکيکم له نيوانی مه‌مکه‌کانی
 خۆم ده‌بینی، ده‌می نابوو سه‌ر سینه‌م، جله‌کانمی
 فری د‌دا له‌پ‌ر خۆم به‌رووتی ده‌بینی، جله‌کانی
 خۆشی د‌ده‌که‌ند، په‌نج‌ه‌ی قاچه‌کانمی ئه‌مژي،
 به‌ره‌و پ‌انه‌کانم هه‌ل‌ده‌کش‌ا، سه‌ری له‌ناو له‌شم‌دا
 پ‌ر ده‌بوو له‌ بۆنی شه‌هوه‌تی ژ‌نانه .. زمان‌ی
 شیع‌ری ئه‌و ده‌چوو قوول‌ایی گیانمه‌وه، له‌وه
 ده‌چوو زمان‌ی به‌ناو ژ‌نیتم بگ‌یریت، ئاگر‌یکی وای
 تیدا کردبوومه‌وه، ئیدی به‌رگه‌ی ه‌یچم نه‌ده‌گرت،
 پ‌امده‌ک‌یش‌ا به‌ره‌و لای خۆم، ده‌ستم به‌ر ئاگری
 له‌شی ده‌که‌وت، له‌پ‌ر پارچه‌ گۆشته‌ پ‌ه‌پ‌بووه‌که‌ی
 به‌ رووخسارم ده‌که‌وت، ده‌یخسته‌ ده‌مه‌وه ..
 به‌ه‌ردوو ده‌ستی سه‌رمی ده‌گرت و ه‌انکه‌ ه‌انکی
 پ‌ی ده‌کرد، ئه‌وه ئه‌و ساته‌ بوو ئیدی ئه‌و زمان‌ی
 ده‌گۆرا ده‌یووت «به‌دلته‌؟» .

من بواری وه‌لامدانه‌وه‌م نه‌بوو، به‌نیگای چاو ل‌یی
 پ‌اده‌مام، ده‌یووت «ئیدی هه‌موو پ‌وژ‌یک ده‌بی‌ت
 وام بۆ بکه‌یت» له‌ناو ده‌مم پارچه‌ گۆشته‌که‌ی
 ئه‌و قه‌باره‌ی گه‌وره‌تر ده‌بوو، هه‌ر ه‌ینده‌ی مابوو

به دهستییه وه برشیّمه وه، شل و خاو ده بووم، پال
 ده که وتم، ههردوو پانه کانمی بهرز ده کرده وه، ئەو
 پارچه گۆشتهی له ناو گیانم نزیک ده کرده وه،
 ده مووت «وامه که خو جاری نه بوومه ته ژنت»؟
 که چی به هه لچوونیکی سهیره وه ده یووت تو
 قه حیهی خو می، ده مووت من قه حیه نیم ده بمه
 ژنت، ده یووت قه حیه که ی خو م ئیسته کونت
 ئە که م، ده شانم زۆرت پیخۆشه، قسه که ی ته واو
 نه ده کرد، ئازاریک به گیانم ده هات، به وپه پری توندی
 و خیراییه وه له مندا هاتوچۆی ده کرد، تا ههستم
 به گه رماییه ک له پانه کانم کرد، مه حمود قادری
 شاعیر له ئەسته نبۆل کونی کردم.

ئەو شه وه تا به یانی نه یهیشته بخواوم، شتیکی نه ما
 ناوی دنیای شاعیری بیته، ئاره زوو بهکی شه هوانی
 هه بوو هه ر جارێک لیم نزیک ده بووه وه زمانی
 ناشیرینتر ده بوو، سه یربوو ئەو ئەو شاعیره بوو
 ده یوت بی خو شه ویستی تو ده مرم، که چی لیره
 پیی وتم «ژن پیویستی به پیاویک نییه تی
 بگات، ژن پیاویکی ده ویت کیریکی زلی هه بیته،

هه موو شه ویک گان بکات» ئیدی هه رچه نده لیم
 نزیک ده بووه وه، هه ستم ده کرد به زور لاقه م
 ده کات، ده بیردم بۆ پیاسه و گه پان، چووین بۆ
 سینه مایش، به لام چیژم له هیچ نه ده بینى، تاکه
 شتیک ئه وه بوو ده بوو رازی بم بیته میردم،
 میردیک ته نیا وهک ژنیکى جوان ده مبینیت و
 خوی دهیگوت «زور خوشیت» سى رۆژ به سه ر
 سه فه ره که مان تیپه ری، دوا شه و له رستوران تیک
 پیى وتم «سبه ی سه عات ده له فرۆکه خانه ده بین
 ده گه ریینه وه».

ده رفه تم بۆ هیئاو گوتم یانى پیکه وه ده چینه وه
 مالى ئیمه؟ مالى ئیوه ی چی هه ر که سیک بۆ
 مالى خوی، راستیه که ی من وام پی باشه ناوه
 ناوه ئاوا سه فه ر بکه ین، با جارئ یه ک دوو سال
 پیوه نده که مان به م شیوه یه بیت، بیده نگ بووم
 هیچم نه گوت، جا با شتیکیشم بووتایه، پیاو
 هه زار ته له که و فیلیان هه یه کاتیک واز له کچیک
 دینن، وتم به لام تو خوت به لئنت دا که بیته
 خوازینیم؟ به گرزییه وه قسه ی ده کرد و هه رگیز

شاعيره عاشقه كه نه بوو، گوتی «خو نالییم
 نایه مه خوازینیت، به لام من شاعیرم پیوستم به
 پیوه ندییه .. ده بیت هه ست به عاشقبوون بکه م، ت
 ابریاری هاوسه رگیری بده م»

به پیچه وانه ی چاوه پروانی ئه و وتم ئه وه زور راسته
 به تاییه ت بو شاعیریکی وه ک تو، خوشحال بوو،
 گوتی «نه مده زانی ژنیکی ئاوا زوو تیمده گه یته»
 به پیکه نینیکی گالته چارانه وه وتم مه حمود ژنان
 پیوستیان به تیگه یشتن نییه، پیوستیان به
 پارچه گوشته که ی ناو زنجیری پانتولی پیاوه .

ئیدی دهیزانی که بریاری کوتایی ده ده م، به لام پیی
 وانه بوو کچیک بکریته ژن، چوون دهستبهرداری ئه و
 پیاوه ده بیت، دهستبهرداری بوون بو من باشتر بوو
 له وه ی هه موو ژیان پیاویک به قه حیه بمبینیت .

شه و نه مه یشته دهستم لی بدات، بووم به
 مروفتیک .. بریارم دا گهر به زوریش په لامارم بدات
 له ئوتیله که حه یای بهرم، خهوت و هیچی نه ووت،
 منیش له سه ر قه نه فه ی ژووره که خه وتم، به یانی

هه‌ریه‌که له شوینی خۆی خه‌به‌ری بووه‌وه، خۆمان
 حازر کرد بۆ فرۆکه‌خانه، له‌وی دووکوپ قاوه و
 هه‌ندی‌ک شیرینی هینا خواردمان، که له فرۆکه
 دابه‌زین و گه‌یشتینه‌وه ده‌یویست به‌یه‌ک ته‌کسی
 برۆین، کاتی‌ک پیم وت «مامۆستا مه‌حمود سوپاس
 خۆم ماله‌وه ده‌زانم، ژماره‌که شم بسپه‌وه .. هه‌موو
 ژيانت ته‌له‌فۆنم بۆ نه‌که‌یت» ئاوا نووسه‌ریکتر
 له‌مندا مرد، دلم بووه‌ته گۆرستانی نووسه‌ران.

ئه‌سته‌نبۆل مه‌نفای شیعری حاجی قادر، ئه‌و
 مه‌نفایه بۆ مه‌حمود قادری ویرانکردنی خه‌ونی
 کچیکه، ته‌نیا مه‌یلی ده‌روونیکی نه‌خۆشه،
 قاوه‌یه‌کی تالی یه‌که‌م دیداری کافیکه بووه
 کۆتایی دنیا‌یه‌کی تاریک.

دنیا‌یه‌کی تاریک من و کچهی خوینەر راده‌کیشیت،
 بۆ مه‌رگی نووسه‌ریکی تر، مه‌رگیک بۆ من نه‌مریه
 به‌ژنه نووسه‌ره ونبووه‌که.

لوژيكي ناسپى و
حرامى ژيان

هه‌ندیكجار كه رېكه‌وتی مروڤنك ده‌كه‌یت،
نه‌خۆشییه‌كانی هینده لیی پیس نه‌کردوو،
ناچاریت له‌خۆت بپرسیت: باشه‌خۆ ئه‌وه‌ش
پیاوه؟ راستییه‌كه‌ی من له‌وه‌ تینه‌گه‌یشتم ناسری
بۆچی له‌هیچ پیاویك ناچیت؟

عه‌زیز ناسری شانۆكار دواى ئه‌وه‌ی سئ مانگ
شانۆنامه‌ی «هه‌تیوووه‌كانی سه‌رشه‌قام»ی
نمایش كرد، ئه‌و رۆژگاره‌ بوو من وازم له‌كارى
رۆژنامه‌وانی هینابوو، به‌یه‌كجاریش پێوه‌ندیم به
خانمی شاره‌وانی كۆتایی هات، ئه‌ویشم له‌خۆمدا
كوشتبوو، دایكم ده‌یزانى بی‌تاقه‌تم ده‌یووت «كچم
خۆت ماندوو مه‌كه‌ خانه‌نشینییه‌كه‌ی باوكت كرێی
خانه‌كه‌ی كۆلانی ئه‌ودیه‌ به‌شى ژيانمان ده‌كات،
خوا نه‌بیریت دوو زه‌عیفه‌ی وه‌كو من و تو چیمان

«هيه»

زۆرترين كات له مالهوه بووم، چيتر بيرم لهو
 مرۆفانه نه ده كردهوه كه له خۆمدا ناشتبووم، دوو
 جاريش خوازيينيم هات، بي هيچ بير كردنه وه يهك
 په تم كردنه وه، چونكه بي ئه وه ي كه س بيزانيت
 من كچ نه بووم.. كرابووم به ژن، كتيب تاكه هاوپرئ
 و دؤستم بوو، كاتيک بچوومابه بو پيشانگايه كي
 شيوه كاري يا كونسيرتيك، وهك مردوويهك په فترام
 له گه ل ئه و پياوانه ده كرد كه سالاني پيشوو
 به هؤي كاره كه مه وه ئاشنايه تيم پيانه وه هه بوو،
 عه زيز ناسري شانوكار دواي نمايشه كه ي تاكه
 پياويك بوو سه رنجي پاكيشام، ئه ويش به هؤي
 شانؤنامه كه ي بوو، زوو بووينه هاوپرئ و هه رگيز
 وهك ئه وانيتر نه بوو، باسي هه موو شتيكي ده كرد،
 كه چي هيچ مه به ستيكي نه بوو، وهك جهسته مني
 نه ده بيني، به لكو وهك بوون سه يري ده كردم،
 پاساويشي گه رانه وه بوو بو كتيبه فه لسه فييه كان،
 كه خؤي باسي له وه ده كرد، له و پرگه يه وه
 شانؤنامه كانيشي ده نووسيت.

تا ئه و رۆژهی ئه و ولاتیشی به جیهیشت، پیاویک بوو هه رگیز وه ک ئه وانیتتر نه بوو، هیچ کاتیکیش ههستی خۆشه ویستی پی نه به خشم، به لام وه ک نزیکترین هاوپی سهری ده کردم، هه میسه سه رکۆنه ی ئه و پیاوانه ی ده کرد، ده یووت «چۆن ده کریت به که سیک بلئی ده مه وی ببیته هاوپی، که چی دواتر داوای جهسته ی بکهیت، چۆن ده بیت سیکس له گه ل هاوپی خۆت بکه ی» ناسری پیاویکی جیاواز بوو، هاوپییه ک بوو بۆشایی له مندا دروست کرد، مانای پاکیزه یی بۆ ژیانم گه رانده وه .

هه ر ئه ویش بوو بویری فیر کردم، فیری کردم بویری خۆ رووتکردنه وه نییه، بویری نووسینی هه رانه کانی خۆته، مه گه ر ئه و کتیه به پیی لۆژیکی ناسری نه نووسرابیت؟

ئه وه ئه و پرسیاره یه ئیسته ئاراسته ی خۆمانی ده کهین، نه نووسه ری پۆمانه که دیاره، نه کهس ده زانیت عه زیزی ناسری که وته کوئی ئه و دنیا به وه، ئه وه ی له ده می هاوپیکانی بیسترا، هه ر

هينده بوو كه گوتبووی «رۆژيک كه لي ره چومه
 دهره وه، دهمه وييت وهك مرؤفيكي ناسايي بژيم،
 نهك نووسهر و هونه رمنده» داخو ههر ئه و لوژيکه
 نه بوو رومانوسه که ی ئیسته ئه و ديکومينتارييه ی
 له باره وه ئه نجام ده دهين، ده یويست ژيانتيکی
 رومانتيکی هه بييت، که پيی نه گه یشته له ريی
 خویندنه وه ی کتیبه وه ته نيایي خو ی هه لبژارد.

کچه ی خوینهر پالئه وانی سه ره کی ئه و فيلمه ی
 من که سه ره تا له کتیبخانه ی گشتی یه کتريمان
 ناسی، به شيوه یه ک له به رده م کاميرا ده يالوگه کانی
 دهره ده بري، وهك ئه وه ی له ژياندا بييت، جاريکیان له
 ورك شوپيکی دؤکیومينتاری که خانميکی ئه لمانی
 به ناوی «پرووت» وانه ی پی ده وتينه وه، باسی له و
 حاله ته گرنگه ی ناو ديکومينت ده کرد، ئیسته
 له وکاته دا بیری ئه و وانه یه م ديته وه، که له باره ی
 پیوه ندی نيوان دؤکیومينت و ده روونشیکاری بوو،
 بويه ئه وه وا ده کات تيشک بخه ينه سه ر لایه نيکی
 ده روونی ناسری، ئیسته ئه و پرسياره ئاراسته ی
 کچه ی خوینهر ده که م و ليی ده پرسم:

ئاخۆ شانۆنامەى هەتیوهکانى سەرشهقام كه له بارهى دياردهى هەتیوبازى بوو پێوهندی بهو حالتهوه نیه كه كچهى رۆماننووس باس له ناسرى دهكات وهك پیاویك كه مهیلی سیكسى بۆى نیه؟

ئهو تاویك له پيش كامپرا و بهدهم بیستنى پرسیارهكهی منهوه ههلوستهیهك دهكات، تا دهگاته وهلامیكى گونجاو.

ئهگهر بگهڕینهوه بۆ پێوهندی بیوگرافی نووسهر و تیکست، دهشیت ئهو پرسیارهى تۆ پهوایهتى خۆى ههیت بۆ سیكس نهکردن و بیرنهکردنهوه له ژنهى رۆماننووس، چونکه ههموو ئهوانهى وهك مارسيل برۆست و ژان ژینیه و نووسهراى تریش كه باسیان له ئهدهبى هۆمۆسیکسوال کردوه، خویان له بنهپهتدا هۆمۆسیکسوال بوون، گهر وابیت ناسرى شانۆنامەى «هەتیوهکانى سەرشهقامى» له بارهى ژيانى خۆى نووسیوهوه، بهلام ئهو گریمانیه داماننا وایه، ئاخۆ له پوانگهى ژان پۆل سارتهر پێوهندییهك له نیوان ژان ژینیه وعهزیزى

ناسری نادۆزینه وه؟ سارته ر له کتیبکدا ژینیه به قه دیس ناو ده بات. ناسری هه مان حاله تی تیدایه، کاتیک پیروزی هاو پیه تی دوور ده کاته وه له پیوهندی سیکسی، بویه ناسری وهک موغی زه ده شتی ده بیینین.

عیشقیق
دهمکوژیٲ

هه‌موو کچیک خهون به ئه‌وینی نووسه‌ریکی وهک
سه‌لاح یاسین ده‌بینیت که عه‌شق له په‌نجه‌کانیدا
له‌دایک ده‌بیئ، ئه‌و په‌نجان‌ه‌ی کاره‌کته‌ری
پۆمانه‌کانی پئی ده‌هاتنه‌ دنیا، ئه‌و په‌نجان‌ه‌ که‌وتنه
ناوقه‌فیه‌سی ده‌ستی من، خۆم به‌لامه‌وه مه‌به‌ست
بوو په‌نجه‌کانی مه‌ستبن له‌ناو عه‌تری قژم،
نه‌مده‌ویست له‌باره‌ی هیچ شتی‌که‌وه هیچ بزانه‌م،
دووهم دیدار هه‌ر له‌ ئۆفیه‌سه‌که‌ی یه‌کمان بینی،
به‌لام هه‌ینی بوو نه‌ سکرته‌یر و نه‌ هیچ که‌سیک
له‌وئ نه‌بوون، له‌به‌ر ده‌رگا چاوه‌پرسی ده‌کردم که
چووینه‌ ژووره‌وه .. ده‌رگا‌که‌ی کلیل کرد، دوو به‌رداخ
شه‌ربه‌تی دانا و به‌ته‌نیشتمه‌وه ده‌سته‌کانمی گرت،
یاری‌ی به‌ په‌نجه‌کانم ده‌کرد، سه‌رم خسته‌ سه‌ر
سینگ، ده‌ستی خسته‌ ناو قژم، په‌نجه‌ی به‌ر

پوومه تم ده که وت، هیئده عاشقانه وتی «ئه توانم
ماچت بکه م»

جا چۆن ناتوانیت ئه و خوشه ویستمه، ئه و
نه توانی ئه ی کئی ده توانی ماچم بکات، سه لآح
له عیشقدا پرسیار نییه، شته کان به سروشتی
خۆیان پوو ده دن، هه ردوو کمان چاومان داخست
و که وتینه لیومژینی یه کتری، له دنیا یه ک بووین
ئیدی خه یال بالمانی لی پوو اندبوو، که به ئاگا
هاتمه وه ماوه یه کی زۆر بوو له باوه شی ئه و خه وم
لیکه وتبوو، ماوه ی سی مانگ هه موو پۆزانی هه یینی
یه کتریمان ده بیینی .

سییه م هه فته دهستی کرد به خویندنه وه ی
په شنووسی پۆمانیک که چۆن نووسه ریک ده که ویته
ئه وینی کچیکی پۆژنامه نووس، هه موو کاتیکی خه ون
به وه وه ده بینیت که ی بییت پۆژیک خه یاله کانی بو
جه سته ی بینه راستی، ئه و خه ریکی خویندنه وه
بوو، منیش بلوزه که م به رز کرده وه و دامکه ند،
به ستیانیکی په شهوه به دیاریه وه بووم، عاشقانه
لیم پاده ما، ده ستیکی به کاغه زه کان و ده سته که ی

تریشی به سەر رانه کانمهوه بوون، چونکه ئه و پۆژه
 ته نوره یه کی کورتم له بهر کردبوو، ئه و جادوو یازیک
 بوو، پیک له پۆمانه که باسی ته نوره یه کی کورتی
 ده کرد، کاتییک په نجه کانی ده که ونه سەر رانم،
 ده بییت چۆن ئه و پۆژه بییت که مەرم بگرییت،
 هه لسهامه وه و زنجیری ته نوره که م کرده وه، بۆی
 وه ستام کاغه زه کانی به ژووره که دا پهرشوبلاو
 کرده وه، له سەر کۆشی خۆی دای نیشاندم، لا مملی
 ماچ ده کرد، ستیانه که می شل کرده وه، ده سته کانی
 وه ک ده سته باخه وانیک کرانه وه، هه ردوو لیمۆی
 سینهم که وتنه ناو ده سته کانی، به شیوه یه ک
 یاریی به گۆی مه کمم ده کرد خه ریک بوو شیتم
 بکات، ده ستم بۆ زنجیری پانتۆله که ی ده برد،
 به په له پانتۆله که ی خۆی داده که ند، دوگمه ی
 کراسه کانیم ده کرده وه، دوو جه سته ی پروت بووین،
 په شنووسی پۆمانه نوێیه که ی له و ناوه که وتبوو،
 ته واوی جه سته م وه ک ئه وه ی په رستگا بییت، ئاوا
 ماچی ده کرد و ده یپه رست، هه لسه ایه وه سه ری،
 هیشتا من پالکه وتبووم.. ده ستمی گرت تا بتوانم
 دابنیشم، له به رده م ئاگری جه سته ی پایگرتم، بی

ئەوھى داۋاي ھىچ بىكەت خىستە دەممەھ، لەسەر
سەك پالايخىستەم، كارى خۇي لەگەل كىردەم، ناوھ
ناوھش دەيووت «مەترسە كونت ناكەم».

سى مانگى تەواۋ ھەموو رۇژانى پىشۋوي ھەفتە ..
سەلەخ ياسىنى پۇماننوس سوارم دەبوو، تا
ئىۋارەيەكبان كاتىك پىمى ئەمژى، ئەو پۇژە
ھەرچى ئاۋى ھاتھوۋ خىستىيە دەممەھ، كە تەواۋ
بوو خۇمان گۇپى، دانىشتىن پىم وت «ناكرىت
ھەروا بەدزى پىكەھە بىن، بۇ نامكەيە ژنى خۇت»
ھىندە سەير پىكەھەنى، ھەك ئەوھى گىلايەتەكەم
نواندىيەت «ژن .. تۇ بىيە ژنى من؟ نا شتى وا
نايەت .. تۇ تەنيا دۇستىمى» يانى چى دۇستت؟
مەگەر تۇ خۇشت ناۋىم؟ ئىتر بۇ نامھىنى؟

كە چى نكولىكردىنى لە ژيانى ھاوسەرى بە شىۋەيەك
بوو، ھەك ئەوھى من تەنيا قەھپەيەك بىم بۇ ئەو،
بۇيە ھەولمدا تورەيىم كۆنرۇل بىكەم، كاتىك پىم
وت مەگەر تۇ بە شىۋەيە منت خۇشەۋىت؟ بۇ
ئەوھت نەبوو بىكەيتە ھاوسەرت؟ كە چى ماۋەيەك
بىدەنگ بوو، تا كۇتايى بە بىدەنگى ھىنا «ئەوھ

عه شقه له مالّ دهرمیت، عه شق ده بیّت ئازاد بیّت
 بۆ شه قام و باخ و سیکس کراوه، هیچ کاتیك نه
 بیرم له ژنهینان کردوو ته وه، نه تۆشم وهک ژنی
 خۆم سهیر کردوو». .

له و پۆژگار شانتۆگه ری «مالی بووکه شووشه» ی
 ئە پسنم خویندبووه وه، چۆن نورا مالّه که جیدیلایت
 و به توندی دهرگا که داده خات، هه لّسامه وه دوو تفم
 کرده چاوی سه لّاح یاسین و ژوره که م جیهیشت،
 وهک نورا به توندی دهرگا که م داخست و ئیدی
 هه رگیز نه هاتمه وه ئەو ژوره، ژماره ی ته فۆنه که م
 گۆپی و شیعره کانی مه حمود قادری بوو بوونه زامی
 برینه کانم.

«ئوه وه ئەو عیشه بوو که بووه هۆی ناسینی
 برین، مرۆف که برینی ناسی ئیدی ده چیته
 قوولایی ئازار» کچهی خوینەر ئاوا شیکاری
 بۆ پیوه نندی دلّداری نووسه ری کتیبه که مان و
 پۆماننووسه ناسراوه که ده کرد، کاتیك کامیّرا که م
 ده کوژانده وه، تاکه پۆژیکمان له بهردهم مابوو بۆ
 وینه گرتنی دیمه نی کۆتایی فیلمه که، ئە وهیشیان

سبهی ههینییه و کار ناکهین، پوژی شه ممه
سه رله نوئی دهست دهکینه وه به وینه گرتن که دوا
پوژی کارکردنمان ده بییت.

چيرۆكنووسىكىم
كووشىت

نامە ویت له كۆتايی ئەو كتیبەدا نەینییەكتان لئ
بشارمەو، نەینى چیرۆكى مەرگی چیرۆكنووسىك،
تا ئیستە كەس نازانیت، چۆن مەولوود ئەحمەدى
چیرۆكنووس مرد، ئەو پیاوہى شوفیری تاكسیهك
دەچیتە مالەكەى و بە مردوویى دەبیاتە
نەخۆشخانە .

من بووم ئەوم كووشت، ئەحمەدى ژیان و
نووسینى وەك یەك بوو، مرۆف دەبیئت وەك
ئەو بیئت، درۆ نەكات، گرنگ نییە رەفتارەكانیت
بەدل بیئت، گرنگ خۆى بیئت، ئەو نووسەرێك
بوو خۆى بوو.. تا ئیستە كەس ناپرسیت بۆ
ناوبانگی ئەو بووہتە پزێك، تەنانەت كە مردیش
سەرۆك كۆمار و سەرۆكى ئەنجومەنى تەشریعی
هاوخەمى خۆیان بۆ مەرگی ئەو دەربرپى، كە

ولآت يه کيک له مه زنترين نووسه رانی له ده ست داوه، ئه و نووسه ريکی مه زن بوو، به لام به پيی ئه خلاقى کومه لايه تی، ئه و به درپه وشنترين مروّف بوو، چيروکی ئه و پر بوو له پيوه ندى سيکسى و مه يلى درنده ی پياوانه بو سيکس.

به دريژايی ئه و کتبه ويستومه چيروکی ئه و بشارمه وه، به لام ئيسته که گه يشتومه ته کوتاييه کانی ئه و کتبه، دهمه ويت ئه و نهينيه يش بدرکينم، له نيوان ياسين و قادری ده بيت بزنان ئه حمه دی له ژيانى من هه يه، کاتيک چيروکه کانيم ده خوینده وه، هه ستم ده کرد پياو ئه وه يه ئیدی بو سه لاح ياسين له پوماندا خو ی ليکردووم به و په روانه يه، ئه وه ئه حمه دی نه بوو دواى من که وت، نا ئه وه خوّم بووم به دواى که وتم، هه ستم ده کرد راستگويی ئه و ده شيت بيته پياوی خه ونه کانم، ليتانى ناشارمه وه، دواى دووجار قسه کردن له باره گای نووسه ران، روژيک گوتی «باخيکم هه يه له دهره وه ی شار، گه ر پيتخوشبيت ئيواره يه ک له وي باسى چيروک و نهينى نووسين ده که ين».

ئەو رۆژەى چووینە باخەكەى، لەناو درەختەكان بئى هیچ قسەكردنیک كاتیك دەستی بەناو گەلای پرتەقالەكان دەگیرا دەیووت «پرتەقالە راستەقینەكان لە سینەى تۆن» ئەوەى دەوت و هیشتا پەنجەكانى بۆنى گەلاكانى لى دەهات كە دوگمەى كراسە سپیەكەمى دەكردەو، دەستی بەناو مەمكەكانم دەگیرا، بەدەستەكانى شانەكانم دادەگرت.. تا بکەومە سەرچۆك، خوشى زنجیری پانتۆلەكەى دەكردەو، تیناگەم پیاو بو هیندە حەزبان لە مژینە.

كە خاوەبووھووە لەژیر سیبەرى درەختەكان دادەنیشتین، باسى لەو دەكرد ئەدەب دەبیت وینەى راستەقینەى ژبان بىت، ریک وەك ساتیک پیش ئیستە بىت كە خواستى من بوو لە تۆدا.

ئەو بویریەى لە نووسینی ئەودا باسى دەكرا.. راستییەكەى لە ژيانیشدا ئاوا بئسنوور بوو، ئاخر ئەو دواى سیکس شتى وای دەكرد «تدەگەیشتى نووسەران جگە لە كۆمەلە نەخوشیک بترازیت شتیکتر نین، كەرەتیکیان لەناو چیمەنى باخەكە

پالکە وتبوو، گوتی پووخسارم وهک ئاو دهست ببینه، میزی پیا بکه، من پیده که نیم، پیکه نیم نازاری ده دا.

زانیم نازاری بو ئه و ساته وهخته یه ئه و پوژه بوو ته نوره یه کی سوورم له بهر بوو، ده ری ئه کورته که م فری دا وهک ئه وه ی داوای کرد سمت له پووخساری نزیک کرده وه، میزم به پووخساری دا ده کرد، کاتیک ویستم هه لسم، به دهسته کانی که م هر می گرت و که وته مژینی قووزم و گازی لئ ده گرت، زمانی به شیوه یه ک خستبووه ناوی وهک ئه وه ی کیتری نه بیته به زمان بمگئ، که چی داوای ده کرد منیش ده ست بو کیتری به رم و ده ستپه ری بو بکه م، زمانی له قووزم بوو، ده ستی منیش به کیتری وه بوو، به شیوه یه ک خستبوومه سهر ده می، هه ر ئه وه تا ده ی توانی بجوولیتته وه، که خوی له سهری با ده دا، به ده ستیشم کیتریم ده گوشی و یارییم پی ده کرد، که په حه ت ده بوو تووه که ی ده رده چوو، هه ستم ده کرد چیتر هه ناسه ش نادات، قووزم له سهر ده می هه لگرت، تیگه ی شتم له گه ل

پهحه تبوونی گیانیشی ده رچوو.

ئاوا مه ولوود ئەحمه دی چیرۆکنووسم کووشت،
خۆم کۆ کرده وه هاتمه بهر ده رگا دوو ته کسیم
پاگرت، به یه کیکیانم وت پیاویک له ژووره وه یه
یارمه تی بده ته کسی پیاویسته، خۆشم به ته کسی
دووهم گه رامه وه ماله وه .

ئهمپۆ من و کچهی خوینەر به دوو گرتنه کۆتایی
به فیلمه دۆکیۆمێنتاریه که مان دینین، گرتنه
یه کهم له سه ر چیرۆکی کووشتنه که یه، کچهی
خوینەر به دهنگی کی گریا وه ده لیت «ده بوو
ئهمه دی بمریت، ئەو گه یشته دوا چیرۆی باله له
نووسین و له ژیان، پیاویستی به شتیکیترنه ما،
ئهو هی ویستی نووسی، ئەوهی مه یلیشی لی بوو
پیا گه یشت، ئیدی ژیان بو ئەو ته واو بوو بوو»

من چه نده سه رسام بووم به م بۆچوونه که زۆر گرنه
بوو بۆ فیلمه که م، هینده ش که وتبوومه ئەوینی
ژنه نووسه ره که وه، چونکه لای من پاکیزه ترین ژن
بوو، له پینا و جوانی وعه شقدا شه پکی ده کرد، له

کۆتاییه کان نه ده ترسا، کچه ی خوینهر که ئه وه ی بیست، هینده سهیر دهستی کرد به گریان، ههردوو دهستی به چاوه کانی خۆیه وه گرتبوو، که دهسته کانیم لایرد و فرمیسه که کانیم سهری گوتی «دهزانی من نووسهری کتیبه که م؟»

له گریانه که یه وه ههستم پیی کرد ئه و بیته، ئیدی ئه و خۆی له و جلوه رگانه دا شار دبووه وه، ته نانه ت کتیبه که ی خۆی له کتیبخانه ی گشتی وه رده گریته، تا بزانیته کاردانه وه ی خوینهر و فه رمانبه رانی کتیبخانه چی ده بیته، ئه وه ئه و پۆزه بوو که پلانی فیلمه که ی به من گۆری، ئیسته له بری دوا گرتیه فیلمه که من پیی ده لیم «من عاشقی تۆم، ده مه ویت ئه و فیلمه ته نیا وه ک حه قیقه ته ی پیاو بیته، ده مه ویت ببیته هاوسهرم.. تا کچیکمان هه بیته به ناوی باران» باوهش له یه ک ده دهین و به پۆحیککی عاشقانه دوا دیمهن ته واو ده که یین، کاتیک وه ک دیمهنه کانی پیشوو ئه و پوو خساری ده رناچیت، کتیبه که ی به دهسته وه یه ده لیت: من نووسهری کتیبی ژن و سیکس.. نه خۆپیشاندان

له دژم بكهەن نه به دوام بگه پيەن، من له ناوتاندام
له پيزى خۆپيشاندانه كان، ده يان قوربانى وهك
من ههەن، لي مانگه پيەن ژيانى خۆمان بژين، ئيوهش
ژيانى خۆتان بژين و ژيانى كه سياتر به ناوى
ئە دەب وهونه رهوه تاريك مه كهەن.

۳-۶-۲۰۱۸

ئيرۆلا ئيتاليا

